

**Centrum
Leczenia
Oparzeń**

im. dr. Stanisława Sakiela
w Siemianowicach Śląskich

Załącznik nr 2
do Zarządzenia nr 59/2023
z dnia 1.12.2023 r.

INSTRUKCJA

bezpieczeństwa pożarowego

**Centrum Leczenia Oparzeń
im. dr. Stanisława Sakiela
w Siemianowicach Śląskich**

segmenty „E” i „A”.

**Centrum
Leczenia
Oparzeń**

im. dr. Stanisława Sakiela
w Siemianowicach Śląskich

Załącznik nr 2
do Zarządzenia nr 59/2023
z dnia 1.12.2023 r.

Spis treści

I.	Podstawy prawne opracowania Instrukcji
II.	Postanowienia ogólne
III.	Warunki ochrony ppoż. Charakterystyka pożarowa obiektu
IV.	Zapobieganie możliwości powstania pożaru. Czynności zabronione i obowiązki w zakresie ochrony przeciwpożarowej
V.	Zadania i odpowiedzialność pracowników w zakresie ochrony ppoż
VI.	Wytyczne przeprowadzenia ewakuacji osób i mienia
VII.	Rozmieszczenie podręcznego sprzętu gaśniczego i znaków bezpieczeństwa
VIII.	Instrukcja alarmowa w przypadku powstania pożaru
IX.	Zabezpieczenie przeciwpożarowe prac pożarowo-niebezpiecznych
X.	Szkolenie przeciwpożarowe pracowników
XI.	Wykaz telefonów alarmowych
XII.	Szczegółowe założenia do ćwiczeń alarmowych w zakresie prowadzonej ewakuacji ludzi z budynku

Załączniki :

Załącznik Nr 1: Oświadczenie pracownika o przeszkoleniu.

Załącznik Nr 2: Protokół prac pożarowo – niebezpiecznych.

Załącznik Nr 3: Zezwolenie na prowadzenie prac pożarowo – niebezpiecznych.

Załącznik Nr 4: Terminy przeglądu sprzętu p.poż.

Załącznik Nr 5: Aktualizacja instrukcji.

Załącznik Nr 6: Protokół z praktycznego sprawdzenia ewakuacji.

I. PODSTAWY PRAWNE OPRACOWANIA INSTRUKCJI

1. Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej.
2. Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej.
3. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.
4. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 lipca 2009r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych.
5. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów.
6. Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane.
7. PN-92/N-01 256/01 Znaki bezpieczeństwa. Ochrona przeciwpożarowa.
8. PN-92/N-01 256/02 Znaki bezpieczeństwa. Ewakuacja.
9. PN-N-01256-4:1997 Znaki bezpieczeństwa. Techniczne środki przeciwpożarowe.
10. PN-N-01256-5:1998 Znaki bezpieczeństwa. Zasady umieszczania znaków bezpieczeństwa na drogach ewakuacyjnych i drogach pożarowych.
11. PN-92/N-1255 Barwy bezpieczeństwa i znaki bezpieczeństwa.
12. PN-71/B-02864 Obliczanie wody do celów przeciwpożarowych do zewnętrznego gaszenia pożaru.

II. Postanowienia ogólne

Przedmiotem niniejszego opracowania jest „**Instrukcja Bezpieczeństwa Pożarowego segmentów „E” i „A” dla Centrum Leczenia Oparzeń im. dr. Stanisława Sakiela w Siemianowicach Śląskich**”.

Instrukcja została opracowana na podstawie § 6 Rozporządzenia MSWiA z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów, w oparciu o obowiązujące przepisy i Polskie Normy, dokumentację budynku oraz informacje użytkownika.

Celem opracowania jest ustalenie wymagań przeciwpożarowych w zakresie organizacyjnym, technicznym, porządkowym itp., jakie należy uwzględnić w czasie eksploatacji obiektów należących do Centrum Leczenia Oparzeń wraz z zapleczem socjalnym i administracyjnym.

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991r. o ochronie przeciwpożarowej, zarządca lub użytkownik budynku zapewniając ochronę przeciwpożarową obiektów, obowiązany jest w szczególności:

1. przestrzegać przeciwpożarowych wymagań budowlanych, instalacyjnych,
2. wyposażyć obiekt w sprzęt pożarniczy i ratowniczy oraz środki gaśnicze zgodnie z obowiązującymi przepisami,
3. zapewnić osobom przebywającym w obiekcie i na terenie bezpieczeństwo i możliwość ewakuacji,
4. przygotować objekty do prowadzenia akcji ratowniczej,
5. ustalić sposoby postępowania na wypadek pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia,
6. zaznajomić pracowników z przepisami przeciwpożarowymi.

Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego, zwana dalej instrukcją określa:

1. warunki ochrony przeciwpożarowej, wynikające z przeznaczenia obiektu i sposobu użytkowania;
2. sposób poddawania przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym stosowanych w obiekcie urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic;
3. sposoby postępowania na wypadek pożaru i innego zagrożenia;
4. sposoby wykonywania prac niebezpiecznych pod względem pożarowym;
5. sposoby praktycznego sprawdzania organizacji i warunków ewakuacji ludzi;
6. sposoby zaznajamiania użytkowników obiektu z treścią przedmiotowej instrukcji oraz z przepisami przeciwpożarowymi.

Ponadto:

1. Do zapoznania się z instrukcją i przestrzegania jej ustaleń zobowiązani są wszyscy pracownicy bez względu na rodzaj wykonywanej pracy i zajmowane stanowisko.
2. Przyjęcie do wiadomości postanowień instrukcji pracownicy potwierdzają własnoręcznym podpisem.
3. Wzór oświadczenia stanowi **Załącznik Nr 1** do instrukcji. Oświadczenie należy włączyć do akt osobowych pracownika.

Postanowienia instrukcji obowiązują również pracowników przedsiębiorstw i firm zewnętrznych prowadzących działalność lub wykonujących prace na terenie CLO.

Centrum Leczenia Oparzeń im. dr. Stanisława Sakiela w Siemianowicach Śląskich (zwane dalej CLO) jest wiodącym ośrodkiem w Polsce leczącym urazy oparzeniowe i ich następstwa. W ośrodku wykonuje się również zabiegi chirurgii rekonstrukcyjnej i estetycznej z wykorzystaniem systemów laserowych. Od 2002 roku rozpoczęto stosowanie tlenoterapii hiperbarycznej (HBO) w leczeniu urazów oparzeniowych, wykorzystując do tego celu najnowocześniejszą aparaturę medyczną. CLO posiada dwie jednoosobowe komory hiperbaryczne oraz komorę wieloosobową. HBO jest stosowana m.in. celem ułatwienia i przyspieszenia procesów gojenia w sytuacjach, gdzie transport tlenu do tkanek został zakłócony np. przez obrażenia pourazowe, infekcję, stany zapalne czy obrzęk oraz w stanach zaczerdzeń tlenkiem węgla. Ponadto Szpital posiada ładowisko wyniesione, które jest ściśle powiązane z funkcją medyczną Szpitala. Centrum Leczenia Oparzeń pomimo, że nie posiada Szpitalnego Oddziału Ratunkowego jest z powodu przeprowadzanych procedur medycznych „Szpitalem Ratunkowym” niosącym pomoc w leczeniu i ratowaniu życia, głównie po zdarzeniach nagłych, wypadkowych.

Podstawowymi obiektami CLO są segmenty: „B”, „C”, „A”, „E” i „D”, stanowiące jeden zespół funkcjonalny.

Obiekt CLO na przestrzeni ostatnich lat był poddany rozbudowie i przebudowie. Przedmiotowe inwestycje realizowano w oparciu o dokumentacje projektowe sporządzone z uwzględnieniem następujących postanowień Śląskiego Komendanta Wojewódzkiego PSP w Katowicach, wyrażających zgodę na inny sposób spełnienia wymagań dotyczących bezpieczeństwa pożarowego:

1. Postanowienie nr 37/2009, znak WKO-0226/37/2009 z dnia 20.01.2009 – dla budynków „B” i „C”,
2. Postanowienie nr 60/2006, znak WKO-0226/60/2006 z dnia 23.05.2006 r. - dla budynku „A”,
3. Postanowienie nr 319/2009 z dnia 26.10.2009 r. – w związku z budową segmentu „E” oraz przebudową segmentu „A” (przyziemi oraz parter),
4. Postanowienie znak WZ.5595.1.272.2017.MO z dnia 18.09.2017 r. – w związku z remontem i przebudową segmentu „E”.

Centrum Leczenia Oparzeń im. dr. Stanisława Sakiela w Siemianowicach Śląskich zlokalizowane jest u zbiegu ulic Jana Pawła II i Krasińskiego oraz powiązane jest funkcjonalnie z Przychodnią Wielospecjalistyczną (segment D).

W skład zabudowy Centrum Leczenia Oparzeń wchodzi:

1. Budynek Główny – segment A, B, C, E.
2. Pracownia Hiperbarii Tlenowej – część budynku przychodni D,
3. Budynek Gazów Medycznych,
4. Budynek kotłowni,

5. Budynek stacja transformatorowa,
6. Rozdzielnia N/N,
7. Budynek agregatu prądotwórczego,
8. Zbiornik oleju dla agregatu prądotwórczego,
9. Budynek Portierni.

W pomieszczeniu parterowym stanowiącym zaplecze techniczne zlokalizowanym przy bramie wjazdowej od strony wschodniej znajduje się hydrofornia wraz ze zbiornikiem wody o pojemności ok. 40m³ oraz stacja wstępnego uzdatniania wody. Pompownia przeznaczona jest do zaopatrzenia szpitala w wodę do celów socjalnych jak również do zasilania hydrantów wewnętrznych. Uzupelnienie zbiornika następuje w sposób ciągły z sieci wodociągowej miejskiej. W drugiej części budynku znajduje się pomieszczenie przeznaczone na gazy medyczne

III. Warunki ochrony przeciwpożarowej. Charakterystyka pożarowa obiektu.

Segment „A”.

Segment „A” - powierzchnia zabudowy wynosi 636 m². Budynek „A” złożony jest z trzech części:

- segment 3-kondygnacyjny,
- łącznik 1-kondygnacyjny,
- segment 2-kondygnacyjny.

Nie posiada kondygnacji podziemnych. Zagospodarowanie poszczególnych kondygnacji jest następujące:

a) przyziemie:

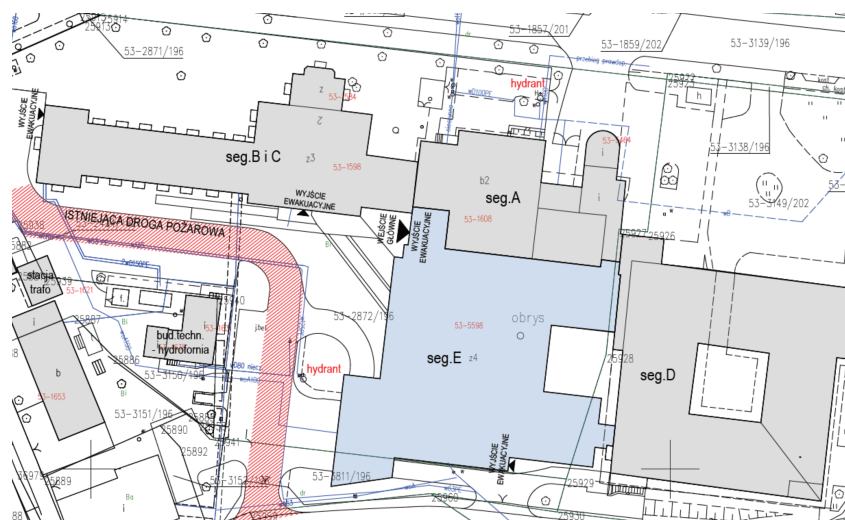
- zaplecze kuchenne i magazynowe baru z salą konsumpcyjną (forma zadaszonego patio),
- kilka pomieszczeń technicznych i magazynowych,
- zespół pomieszczeń ekspedycji,

b) parter:

- zaplecze administracyjne (sekretariat medyczny),
- kaplica z zakrystią,
- druga sala konsumpcyjna baru (patio),
- recepcja,
- hol główny,

c) piętro:

- w całości jest przeznaczone na Bank Tkanek oraz Laboratorium Preparatyki Tkanek.

Powierzchnia wewnętrzna budynku „A” wynosi ~ 850 m². Wysokość budynku nie przekracza 12 m, mierząc do wierzchu warstwy osłaniającej izolację cieplną stropodachu nad piętrem, a uwzględniając lukarny wystające ponad połac dachową wysokość dochodzi do 12,36 m.

Połączenie z segmentem „B” zapewniają korytarze na poziomie przyziemia i parteru przedzielone ścianami REI 120 z drzwiami EI 60. Analogicznie zamknięto połączenie z segmentem „D” (drzwi EI 60, ściana REI 120).

Po wybudowaniu segmentu „E” część przestrzeni budynku „A” na parterze i w przyziemiu włączono do budynku „E” łącząc ją z głównym holem wejściowym do CLO, z którego dostępne są praktycznie wszystkie segmenty. Zlikwidowano także przejazd pod łącznikiem, wykorzystywany obecnie jako część powierzchni przyziemia.

Dane podstawowe

Powierzchnia zabudowy segmentu „A” - 636 m²

Powierzchnia wewnętrzna piętra - 275,2 m²

Kubatura piętra - 855 m³

Wysokość segmentu „A”:

- 10,34 m do wierzchu warstwy osłaniającej izolację cieplną na stropodachu nad piętrem,
- 12,36 m do wierzchu warstwy osłaniającej izolację cieplną nad wyniesionymi ponad płaszczyznę dachu lukarnami

Liczba kondygnacji segmentu „A” - 3 (tylko nadziemne).

Podział na strefy pożarowe

Kompleks segmentów wchodzących w skład CLO na przestrzeni lat, w trakcie dokonywania przebudów, rozbudowy i zmian sposobu użytkowania, został podzielony na kilkanaście stref pożarowych:

- strefa nr 1.1 o powierzchni 347,7 m², kategoria ZL III – przyziemie budynku „A” z wyłączeniem baru i zaplecza baru,
- strefa nr 1.2 o powierzchni 943,9 m², kategoria ZL III – przyziemie budynku „E” z wyłączeniem pracowni endoskopowej i zespołu pomieszczeń biurowych z zapleczem

sojalnym,

- strefa nr 1.3 o powierzchni 125,4 m², kategoria ZL III – zespół pomieszczeń pracowni endoskopii w przyziemiu,
- strefa nr 1.4 o powierzchni 118,8 m², kategoria ZL III – zespół pomieszczeń biurowych z zapleczem sojalnym i pomieszczeniami warsztatowymi w przyziemiu,
- strefa nr 2.1 o powierzchni 43,3 m², kategoria ZL II – parter budynku „A” w części obejmującej kaplicę,
- strefa nr 2.2 o powierzchni 1317,7 m², kategoria ZL I – parter i piętro budynku „A” z wyłączeniem kaplicy, hol główny na parterze, pomieszczenia baru z zapleczem w przyziemiu i na parterze, hol na 1 i 2 piętrze, hol na 3 piętrze z szatnią, piętro budynku „A”,
- strefa nr 2.3 o powierzchni 205,3 m², kategoria ZL II – oddział izolacyjny na parterze,
- strefa nr 2.4 o powierzchni 654,4 m², kategoria ZL II – izba przyjęć i oddział separacyjny na parterze,
- strefa nr 3.1 o powierzchni 717,4 m², kategoria ZL II – 1 piętro w budynku „E” (OIOM) z wyłączeniem holu komunikacyjnego,
- strefa nr 4.1 o powierzchni 622,4 m², kategoria ZL II – 2 piętro (blok operacyjny) z wyłączeniem holu komunikacyjnego,

- strefa nr 5.1 o powierzchni 549,3 m², kategoria ZL I – 3 piętro z wyłączeniem holu, sala wykładowa audytoryjna z zapleczem na poziomie piętra 4.

W trakcie zmiany sposobu zagospodarowania piętra 3 i piętra 4 w segmencie „E”, opisany podział zmienił się w zakresie dotyczącym ww. stref pożarowych nr 2.2 i 5.1 w sposób następujący:

- strefa nr 2.2 - została pomniejszona o powierzchnię holu i szatni na 3 piętrze, w jej skład na tej kondygnacji budynku wchodzi tylko korytarz prowadzący do klatki EKL1, pomieszczenie kancelarii i hol windy; częścią tej strefy pożarowej pozostał w dalszym ciągu: hol główny na parterze, pomieszczenia baru z zapleczem w przyziemiu i na parterze, hol na 1 i 2 piętrze, parter i piętro budynku „A” z wyłączeniem kaplicy; zostało także wyłączone pomieszczenie na parterze w segmencie B (pokój 1-osobowy z łazienką); zredukowana powierzchnia strefy wynosi 1221,8 m², kategoria zagrożenia ludzi – pozostała ZL I;
- strefa nr 5.1 – obejmuje powierzchnię tworzonego Zakładu Medycyny Nuklearnej, pomieszczenia administracyjne, salę wykładową oraz pomieszczenia, zlokalizowane na piętrze 4; powierzchnia strefy wynosi 654,82 m², kategoria zagrożenia ludzi ZL II / ZL III.

Ponadto wydzielono jako strefy pożarowe następujące pomieszczenia techniczne:

- strefa RG o powierzchni 79,6 m² - rozdzielnia główna w przyziemiu wraz z pomieszczeniami elektrycznymi na parterze oraz wszystkich piętrach,
- strefa Środków Gaś. o powierzchni 9,8 m² - pomieszczenie na środki gaśnicze na dachu,
- strefa UPS o powierzchni 23,8 m² – pomieszczenie na UPS w przyziemiu,
- strefa Centralnej Baterii o powierzchni 9,5 m² – pomieszczenie Centralnej Baterii w przyziemiu,
- strefa IT o powierzchni 12,6 m² – pomieszczenie transformatorów separowanych na 2 piętrze.

W obiekcie jako strefy bezpiecznej ewakuacji wydzielono klatki schodowe o następujących oznaczeniach:

- Bezp.Ew-EKL1 – klatka schodowa nr 1 o sumie powierzchni na wszystkich kondygnacjach 174,7 m²,
- Bezp.Ew-EKL2 – klatka schodowa nr 2 o sumie powierzchni na wszystkich kondygnacjach 160,1 m².

Wydzielono również strefy bezpieczne oznaczone Bezp.EW23 o powierzchni 120,2 m². Stanowią je szyby windowe i hole windowe przy dźwigach EW2 i EW3, obudowane ścianami o odporności ogniowej REI 120 i zamykane drzwiami odporności EI 60. Strefy te są zabezpieczone przed zadymieniem poprzez szyby windowe, w sposób analogiczny, jak klatki schodowe.

Pomieszczenia na piętrze segmentu „A” wydzielono jako odrębną strefę pożarową ZL III oznaczonej numerem 2.2a.

Jednym z istotnych powodów wprowadzenia takiego rozwiązania jest wyeliminowanie wpływu głównej strefy pożarowej (nr 2.2) zaliczonej do kategorii ZL I, na wymagania obowiązujące na piętrze segmentu „A”, gdzie znajdują się tylko pomieszczenia zaliczane do kategorii ZL III.

Powierzchnia wewnętrzna tej strefy będzie wynosić 275,2 m². Granicami tak utworzonej strefy pożarowej będą następujące elementy:

- ściany o klasie odporności ogniowej REI 120:
 - zewnętrzne segmentu „A” od strony północnej i wschodniej (istniejące),
 - wewnętrzne od strony zachodniej (istniejąca - oddzielająca m. in. od klatki schodowej AKL1) i południowej (od segmentu „E”),
- strop (istniejący) o klasie odporności ogniowej REI 60 pomiędzy parterem segmentu „A” i piętrzem tego obiektu.

Wprowadzone wydzielenie piętra segmentu „A” w postaci odrębnej strefy pożarowej zmniejszy powierzchnię głównej strefy pożarowej nr 2.2 do powierzchni 1042,5 m².

Warunki ewakuacji

Komunikację pionową w segmencie „A” zapewnia istniejąca klatka schodowa obudowana ścianami klasy REI 120, łącząca wszystkie kondygnacje od przyziemia do piętra. Wejścia do klatki są zamknięte drzwiami przeciwpożarowymi klasy EI 60 w poziomie przyziemia i parteru oraz drzwiami EI 30 dymoszczelnymi w poziomie piętra. Klatka nie spełnia wymagań przepisów techniczno-budowlanych dotyczących szerokości biegów (1,08 m) i spoczników (1,20 m).

Z uwagi na występujące uwarunkowania konstrukcyjne nie posiada także systemu oddymiania. Problemy te zostały uwzględnione praktycznie we wszystkich wcześniejszych ekspertyzach technicznych a w zamian uzyskano kolejne zgody na zastosowanie innego sposobu spełnienia przedmiotowych wymagań, w drodze postanowień Śląskiego Komendanta Wojewódzkiego PSP w Katowicach (w roku 2006, 2009 i 2017). Uwzględniały one wyposażenie całego kompleksu w system sygnalizacji pożarowej oraz opisany sposób wydzielenia przestrzeni klatki. Długość drogi wewnątrz klatki, jaką muszą przejść pracownicy z piętra, aby wyjść na zewnątrz budynku, wynosi 16 m. Gwarantuje to bezpieczną ewakuację, pomimo niedostatecznej szerokości biegów i spoczników. W ramach obecnej inwestycji przewidziano zamknięcie wejścia do klatki z poziomu piętra drzwiami klasy EI 60 S₂₀₀.

Ewakuacja wewnątrz zespołu pomieszczeń na piętrze oparta jest na odcinkach korytarzy obudowanych ścianami o wymaganej klasie odporności ogniowej EI 30. Będą one posiadać parametry fizyczne zgodne z przepisami, tj. szerokość minimum 1,20 m, wysokość, 2,20 m. Problem stwarzają natomiast występujące uwarunkowania technologiczne, wymagające zastosowania licznych śluz sanitarnych. Ich długość dochodzi nawet do 3 m, przy czym oddzielają one zarówno niektóre pomieszczenia od korytarzy, jak i w niektórych przypadkach oddzielają między sobą także kolejne odcinki korytarzy od siebie. Traktując śluzy jako pomieszczenia nie jest możliwe ograniczenie drogi przejścia ewakuacyjnego, zgodnie z przepisami do trzech pomieszczeń. W przypadku każdego pomieszczenia przeznaczonego do przebywania ludzi zostanie jednak zapewniona łączna długość przejścia do drzwi klatki schodowej maksymalnie do 40 m, a w praktyce nie będzie ona dłuższa niż 20 m.

Segment „A” Szpitala CLO jest wyposażony we wszystkie wymagane przepisami przeciwpożarowymi urządzenia i instalacje przeciwpożarowe, w szczególności w:

- system sygnalizacji pożarowej,
- przeciwpożarową instalację wodociągową,
- przeciwpożarowe wyłączniki prądu,
- awaryjne oświetlenie ewakuacyjne.

System sygnalizacji pożarowej, zapewnia ochronę całkowitą i automatyczną transmisję sygnału alarmowego do Komendy Miejskiej PSP w Siemianowicach Śląskich. W przypadku pożaru centralka pożarowa zapewnia wykonanie niezbędnych sterowań określonych m. in. w „Założeniach do algorytmu sterowań CLO” w tym:

- powiadomienie KM PSP Siemianowice Śląskie o alarmie pożarowym - poprzez system monitoringu,
- zwolnienie blokad elektromagnetycznych w drzwiach przeciwpożarowych lub dymoszczelnych utrzymywanych w normalnych warunkach w pozycji otwartej,
- wyłączenie central wentylacji bytowej i klimatyzacji obsługujących strefę pożarową, w której powstał pożar,
- zamknięcie przeciwpożarowych klap odcinających zabudowanych w przewodach wentylacyjnych i klimatyzacyjnych,
- uruchomienie systemu wentylacji pożarowej klatek schodowych i wind,
- sprowadzenie dźwigów na poziom parteru i zablokowanie w pozycji otwartych drzwi - w strefie pożarowej, w której powstał pożar,
- odblokowanie wszystkich zabudowanych na drogach ewakuacji drzwi objętych kontrolą dostępu,
- otwarcie drzwi przesuwanych zabudowanych na drogach ewakuacji i w wyjściach ewakuacyjnych z pomieszczeń.

Segment „E”.

Ogólna charakterystyka segmentu „E”

Segment E został wzniesiony w latach 2010-2014. Na dachu budynku, na wysokości 24,75 m ponad poziomem terenu, znajduje się lądowisko dla śmigłowców, klasyfikowane do kategorii H1 (śmigłowce o długości do 15 m). Płyta lądowiska w kształcie koła o średnicy 26,92 m.

Segment E przenika się konstrukcyjnie z przyległym segmentem A, który z tego powodu został poddany przebudowie w zakresie niezbędnym do utworzenia jednego funkcjonalnego zespołu obiektów.

Aktualny sposób zagospodarowania segmentu E jest następujący:

- przyziemie – pomieszczenia techniczne (serwerownia, stacja uzdatniania wody, węzeł cieplny, rozdzielnie elektryczne, centralna bateria, UPS, wentylatorownia), zaplecze magazynowe, zaplecze administracyjne i warsztatowe, zespół pomieszczeń pracowni badan endoskopowych, pomieszczenie BMS, pompy próżniowe,

- parter - hol główny, trzy niezależne zespoły pomieszczeń : izba przyjęć, oddział separacyjny, oddział izolacyjny,
- 1 piętro - oddział intensywnej opieki medycznej z 4 łózkami, oddział rehabilitacji z 10 łózkami, hol komunikacyjny,
- 2 piętro - blok operacyjny z dwiema salami operacyjnymi i zapleczem, hol komunikacyjny,
- 3-4 piętro - Zakład Medycyny Nuklearnej związany z Wieloośrodkowym Zintegrowanym Instytutem Diagnostyki i Leczenia Ran Przewlekłych zespół pomieszczeń administracyjnych, hol komunikacyjny.

Ponadto na każdym z pięter zlokalizowano pojedyncze pomieszczenia techniczne. Centrale wentylacyjne i klimatyzacyjne zlokalizowano na otwartej przestrzeni oraz w wentylatorowni w przyziemiu.

Układ komunikacyjny

Podstawą ewakuacji są korytarze oraz dwie klatki schodowe (EKL1 oraz EKL2). Obydwie klatki posiadają wyjścia na otwartą przestrzeń na poziomie parteru, zamknięte drzwiami 2-skrzydłowymi o szerokości minimum 1,40 m. Klatka EKL2 posiada bezpośrednie wyjście na zewnątrz budynku, natomiast klatka EKL1 - poprzez hol oddzielony od dróg komunikacji ogólnej i pomieszczeń ścianami klasy REI 60 z drzwiami EI 30, w szczególności:

- wysokość holu w miejscu, w którym przebiega droga ewakuacyjna, wynosi nie mniej niż 3,3 m,
- szerokość drzwi wyjściowych na zewnątrz budynku jest większa o 50% od minimalnej szerokości drzwi wyjściowych, tzn. 1,40 m + 0,7 m.

Klatki obsługują wszystkie kondygnacje budynku od przyziemia do piętra 3, a klatka EKL1 dodatkowo obsługuje poziom dachu nad piętrem 3 oraz lądowisko. Dojście z płyty lądowiska do tej klatki prowadzi zewnętrznym pomostem i schodami zewnętrznymi oraz dodatkowo poprzez ruchomą platformę.

Komunikację pomiędzy kondygnacjami w warunkach normalnych zapewniają zespoły dźwigów dostępne z obydwu klatek schodowych.

Poziome drogi ewakuacyjne w segmencie „E” posiadają obudowę o klasie odporności ogniowej EI 30.

Z uwagi na specyfikę oddziałów typu OIOM, jak i bloku operacyjnego, niektóre korytarze wewnętrzne w strefach pożarowych ZL II pełnią tylko rolę pomieszczeń, przez które prowadzi przejście na poziome drogi ewakuacyjne. Tym samym nie posiadają klasy odporności ogniowej wymaganej dla obudowy korytarzy ewakuacyjnych, a znajdujące się w nich przeszklenia (niezbędne do zapewnienia odpowiedniego nadzoru medycznego nad pacjentami)

wykonano ze szkła bez określonej odporności ogniowej. Ewakuacja z takich obszarów obejmuje przejście co najwyżej przez trzy pomieszczenia.

Z każdej strefy, gdzie mogą przebywać pacjenci, zapewniono po dwa wyjścia ewakuacyjne do dwóch niezależnych stref pożarowych.

Dane podstawowe:

Powierzchnia zabudowy -1460 m².

Powierzchnia wewnętrzna - 5100 m², w tym powierzchnia 3 piętra 769 m² .

Kubatura - 23621 m³ .

Wysokość budynku - 22,75 m (mierzona od poziomu terenu przy wyjściu z klatki EKL2 do górnej płaszczyzny dachu nad dawną aulą) - 24,75 m (mierzona jw. do poziomu płyty lądowiska śmigłowców) .

Liczba kondygnacji - 5 (tylko nadziemne, podziemnych brak; po przebudowie powstała fragmentaryczna kondygnacja piąta).

Obecnie budynek pełni w praktyce tylko funkcję placówki szpitalnej. Zagospodarowanie poszczególnych kondygnacji pozostanie bez zmian, z wyjątkiem piętra 3, które przystosowane zostało w przeważającej części na potrzeby tworzonego Zakładu Medycyny Nuklearnej. Część powierzchni piętra 3 (24%) będzie zajęta przez pomieszczenia administracyjne oraz salę wykładową dla 20 osób. Projektowane, fragmentaryczne piętro 4, składać się będzie z pomieszczenia maszynowni wentylacyjnej (24,6 m²) oraz dwóch pomieszczeń pomocniczych (po 9,3 m²). Na tym poziomie nie będzie pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi, ani do przebywania ludzi.

Zakład Medycyny Nuklearnej został podzielony na 2 części funkcjonalne:

- część „ogólnodostępną” w ramach, której zostały wyznaczone pomieszczenia organizacyjne zakładu oraz odbywać się będzie obsługa pacjenta bez źródeł promieniotwórczych,
- część „nadzorowaną” (obejmującą obszar „kontrolowany”) w ramach, której prowadzone są procedury związane z przygotowaniem i aplikacją radiofarmaceutyku oraz wykonaniem czynności diagnostyczno-terapeutycznych z wykorzystaniem źródeł promieniotwórczych (zarówno radiofarmaceutyków, jak i promieniowania rtg w TK).

W ramach części „ogólnodostępnej” wydzielono: poczekalnię dla pacjentów zgłaszających się do ZMN, rejestrację, gabinet lekarski, punkt pielęgniarski, toaletę dla pacjentów, pokój opisowy, szatnię personelu z węzłem sanitarnym, pomieszczenie socjalne oraz magazyny i pomieszczenie porządkowe.

W części „nadzorowanej” wydzielono: poczekalnię dla pacjentów po podaniu radiofarmaceutyku, pokój aplikacji, laboratorium izotopowe, toaletę dla pacjentów po podaniu radiofarmaceutyku, pomieszczenie gamma kamery typu SPECT/CT ze sterownią oraz szereg pomieszczeń magazynowych i sanitarno-dozymetrycznych wymaganych przez odpowiednie przepisy Prawa dla tego typu Zakładu.

Dostęp do części „nadzorowanej” ma tylko uprawniony personel oraz pacjent zakwalifikowany przez lekarza do badania/terapii z użyciem radiofarmaceutyków lub diagnostyki TK. W czasie pobytu na terenie „nadzorowanym” pacjent pozostaje pod stałym nadzorem personelu.

Parametry pożarowe występujących substancji palnych.

W części administracyjnej przeważać będą elementy stałego zagospodarowania, w szczególności meble biurowe. W dalszym ciągu występować będą materiały palne, typowe dla części szpitalnej – wyposażenie sal łóżkowych (materace, bielizna pościelowa), gazy medyczne (tlen, próżnia, dwutlenek węgla, sprężone powietrze), środki opatrunkowe i dezynfekcyjne, różnego rodzaju leki, a także niewielkie ilości palnych cieczy o temperaturze zapłonu poniżej 55°C, stosowane jako środki dezynfekcyjne bądź w postaci leków. Nie będą występować palne gazy. Z uwagi na nową funkcję piętra 3 wprowadzone będą do stosowania źródła promieniotwórcze, mogące stanowić źródło promieniowania: gamma, beta, alfa. Najczęstszym pierwiastkiem promieniotwórczym stosowanym z ZMN będzie technet -Tc99m, pozyskiwany w wyniku elucji generatora Mo/Tc, używany bezpośrednio do badania lub do znakowania różnego rodzaju farmaceutyko w, w zależności od rodzaju badania diagnostycznego, jakie zostało dla danego pacjenta zaplanowane. Wszystkie czynności związane z elucją, znakowaniem i rozdozowaniem radio-farmaceutyku odbywać się będą w specjalnej komorze o odpowiedniej osłonności, z przepływem laminarnym powietrza, gwarantującej jałowość procesu. W komorze z przepływem laminarnym przygotowywane są lub porcjowane gotowe radiofarmaceutyki dostarczane przez zewnętrznego dostawcę, oparte na źródłach: I-131, Ga-67, Y-90, Sm-153, Sr-89, Re-186, Er-169.

Wszelkie powstałe w wyniku działalności ZMN odpady promieniotwórcze przechowywane są w specjalnie dedykowanym do tego magazynie odpadów promieniotwórczych przez okres

gwarantujący całkowitą jego dekontaminację. Po tym czasie odpad staje się „zwykłym” odpadem i zostaje wydany służbom szpitalnym do utylizacji, zgodnie z odrębnymi procedurami. Generatory, źródła kalibracyjne, gotowe radiofarmaceutyki przyjmowane są od dostawcy przez technika elektroradiologa osobnym wejściem i przewożone do dedykowanego magazynu źródeł.

Kategoria zagrożenia ludzi, przewidywana liczba osób.

Segment jako całość zalicza się do kategorii zagrożenia ludzi ZL II. Piętro 3, zostało zaklasyfikowane do kategorii ZL II/ZL III (z uwagi na pomieszczenia administracyjne). Projektowane w tej części budynku pomieszczenia techniczne, powiązanie funkcjonalnie z częścią szpitalną, stanowiąc będą część strefy pożarowej ZL II/ZL III. Przyziemie budynku, stanowiące odrębną strefę pożarową, pozostanie zaliczone, jak dotychczas, do kategorii ZL III, ale zlokalizowany tam zespół pomieszczeń pracowni badań endoskopowych, wydzielony wcześniej jako strefa pożarowa, jest klasyfikowany do kategorii ZL II. Wynika to z faktu prowadzenia niektórych badań w stanie ogólnego znieczulenia.

Liczba osób przebywających na poszczególnych poziomach budynku:

przyziemie: strefa ZL III – do 13 osób, w tym: biura - 6, część warsztatowa -3; strefa ZL II (pracownia endoskopowa) – do 4 osób,

parter - do 10 pacjentów i 11 osób personelu,

1 piętro (OIOM) - do 14 pacjentów i 8 osób personelu,

2 piętro (blok operacyjny) – do 3 pacjentów i 10 osób personelu,

3 piętro: strefa ZL II (ZMN) – do 15 osób, część administracyjna – do 10 osób, sala wykładowa –do 20 osób (czasowo osoby z innych części Szpitala),

4 piętro (pomieszczenia techniczne i pomocnicze) – tylko pojedyncze osoby (pracownicy) przeprowadzające okresowo czynności kontrolne i konserwacyjne.

Warunki ewakuacji.

Warunki ewakuacji są zgodne w pełnym zakresie z wymaganiami przepisów. Z każdej strefy pożarowej ZL II zapewniono możliwość ewakuacji pacjentów do innej strefy pożarowej na tej samej kondygnacji. Będzie to ułatwione z uwagi na niewielką liczbę pacjentów na poszczególnych poziomach budynku „E”. Do ewakuacji pacjentów możliwe jest też wykorzystanie dźwigów, które znajdują się w innej niż ZL II strefie pożarowej, tj. w strefie nr 2.2. Należy dodać, że zasilanie tych dźwigów jest wyłączane przeciwpożarowym wyłącznikiem prądu,

odrębnym

w stosunku do wyłączników stref pożarowych ZL II.

Ewakuacja osób z piętra 3 oparta będzie tak, jak dotychczas na wyjściach do innej strefy pożarowej (nr 2.2), z możliwością dalszego wykorzystania znajdującego się tam układu komunikacyjnego, w tym także dźwigów osobowych oraz na wyjściu do klatki schodowej EKL2. Dojście do opisanych wyjść w części administracyjnej piętra 3 zapewni korytarz obudowany ścianami o odporności ogniowej co najmniej klasy EI 30. Szerokość korytarza – minimum 1,40 m, wysokość – nie mniej niż 2,20 m. Odległość pomiędzy wyjściami ewakuacyjnymi z korytarza wynosić będzie 42 m. W korytarzu ze względów funkcjonalnych występują dwie istniejące przegrody, z których jedna jest zamknięta drzwiami 2-skrzydłowymi o szerokości 1,40 m i klasie odporności ogniowej EI 60, a druga drzwiami o szerokości 0,90 m. Wejścia do poszczególnych pomieszczeń w części administracyjnej zostaną zamknięte drzwiami skrzydłowymi o szerokości minimum 0,9 m. Wyjście do strefy pożarowej nr 2.2 zostanie zamknięte drzwiami 2-skrzydłowymi o szerokości 1,50 m. Układ komunikacyjny w części przeznaczonej na Zakład

Medycyny Nuklearnej oparty będzie na przejściach wewnątrz tego obszaru. Wymogi funkcjonalne i sanitarne uniemożliwiają wytyczenie komunikacji korytarzowej. Poszczególne pomieszczenia Zakładu to z jednej strony: pracownie, gabinety, poczekalnia pacjentów, szatnia,

z drugiej pomieszczenia pomocnicze (magazynki, sterownia). Jednocześnie konieczne jest zabudowanie szeregu śluz sanitarnych. Tym samym nie jest możliwe spełnienie warunku ograniczającego do trzech liczbę pomieszczeń, przez które prowadzi droga do wyjścia ewakuacyjnego – w przypadku pomieszczeń o charakterze socjalnym, traktując śluzę jako pomieszczenie, przejście prowadzić będzie przez pięć pomieszczeń, przy czym jednym z nich będzie łazienka, drugim szatnia, trzecim pokój socjalny, czwartym śluz, a ostatnim poczekalnia. Wejścia do pomieszczeń zostaną zamknięte drzwiami skrzydłowymi o szerokości minimum

0,9 m i wysokości 2,0 m. Jedynie w przypadku kilku pomieszczeń zostaną zastosowane drzwi przesuwne. Będą one jednak przechodzić samoczynnie do pozycji otwartej w przypadku alarmu pożarowego II stopnia – sterowanie zapewni SSP. Podstawowym wyjściem ewakuacyjnym

z części przeznaczony na ZMN, będzie wyjście do innej strefy pożarowej (nr 2.2), w szczególności do holu windowego. Zostanie ono zamknięte drzwiami 2-skrzydłowymi o szerokości 1,50 m. Z holu możliwe będzie przejście do klatki schodowej EKL1. Długość przejścia ewakuacyjnego z najdalej położonego miejsca wynosić będzie 26,8 m. Ponadto zostanie zapewniona możliwość przejścia do drugiej z klatek schodowych (EKL2) po stronie południowej – wymagać to będzie przejścia z poczekalni poprzez dwie śluzy i odcinek korytarza (długości 1,60 m).

W obiekcie zapewnione wszystkie pozostałe wymagane parametry dla dróg ewakuacyjnych, w tym ich wysokość, szerokość, długość przejść ewakuacyjnych i dojść ewakuacyjnych – stosownie do wymagań przepisów, wynikających z kategorii zagrożenia ludzi.

W ramach przebudowy 3 piętra, zostały wykonane instalacje tlenu, sprężonego powietrza medycznego, próżni i sygnalizacji alarmowej informującej personel medyczny i techniczny o jej stanie. Systemy rurociągów tlenu, sprężonego powietrza medycznego i próżni zostaną zasilone

z istniejących źródeł zasilania w CLO. Na kondygnacji zostaną zabudowane zawory odcinające,

a przewody gazowe zostaną doprowadzone nad stropami podwieszonymi lub w bruzdach ściennych - do pracowni SPECT, pokoi konsultacji i wypoczynku, punktu pielęgniarek oraz do pomieszczenia aplikacji. Instalacje wyposażone będą w strefowe zespoły kontroli SZI. Konstrukcja i zamontowane wyposażenie pozwoli na:

- zamykanie i otwieranie przepływu gazów będących pod ciśnieniem i próżnią,
- pomiar i wskazanie ciśnienia lub podciśnienia gazów,
- generowanie sygnałów dla potrzeb sygnalizacji awaryjnej,
- sygnalizowanie w sposób optyczny i akustyczny stanów alarmowych (przekroczenie ciśn. max. i min.),
- fizyczne oddzielenie instalacji,

- awaryjne otwarcie bez użycia kluczyka,
- awaryjne zasilanie gazów sprężonych.

Instalacje gazów medycznych wyposażona zostanie w sygnalizację alarmową lokalną (oddziałowa) spadku lub wzrostu ciśnienia gazów medycznych. Personel medyczny będzie alarmowany przy pomocy sygnalizatorów optyczno-akustycznych. Nadajnikami alarmów będą pneumatyczno-elektryczne czujniki ciśnienia zainstalowane na wewnętrznych instalacjach gazów medycznych.

Urządzenia przeciwpożarowe:

Budynki Szpitala CLO wyposażono we wszystkie wymagane przepisami przeciwpożarowymi urządzenia i instalacje przeciwpożarowe, w szczególności w:

- system sygnalizacji pożarowej,
- przeciwpożarową instalację wodociągową,
- przeciwpożarowe wyłączniki prądu,
- awaryjne oświetlenie ewakuacyjne,
- wentylację pożarową klatek schodowych.

Założenia do algorytmu sterowań CLO w tym:

- powiadomienie KMPSP Siemianowice Śląskie o alarmie pożarowym - poprzez system monitoringu,
- zwolnienie blokad elektromagnetycznych w drzwiach przeciwpożarowych lub dymoszczelnych utrzymywanych w normalnych warunkach w pozycji otwartej,
- wyłączenie central wentylacji bytowej i klimatyzacji obsługujących strefę pożarową, w której powstał pożar,
- zamknięcie przeciwpożarowych klap odcinających zabudowanych w przewodach wentylacyjnych i klimatyzacyjnych,
- uruchomienie systemu wentylacji pożarowej klatek schodowych i wind,
- sprowadzenie dźwigów na poziom parteru i zablokowanie w pozycji otwartych drzwi - w strefie pożarowej, w której powstał pożar,
- odblokowanie wszystkich zabudowanych na drogach ewakuacji drzwi objętych kontrolą dostępu,
- otwarcie drzwi przesuwanych zabudowanych na drogach ewakuacji i w wyjściach ewakuacyjnych z pomieszczeń.

Poszczególne kondygnacje segmentu „E” są wyposażone w hydranty 25 z węzłem pólstywnym. Lokalizacja hydrantów zapewnia pokrycie zasięgiem powierzchni każdej kondygnacji. Hydranty są także zabudowane na piętrze 3 - istniejące znajdują się w hallu przy klatce schodowej EKL1 oraz przy wyjściu do klatki schodowej EKL2. Hydranty są zlokalizowane również przy wyjściu do hallu w osi EC oraz przy wyjściu do hallu windowego w osi ED. Dodatkowy hydrant został zabudowany na piętrze 4.

PRZECIWPOŻAROWY WYŁĄCZNIK PRĄDU STREFA WYŁĄCZENIA POŻAROWEGO I JEJ

	ZAKRES W SEGMENTACH „A” ORAZ „E”
PWP1	Strefa 1 -przyziemie budynku "A" z wyjątkiem części mieszczącej bar i przyziemie budynku "E"
PWP2A	Strefa 2A - parter budynku "A", hol główny na parterze budynku "E", część baru na parterze budynku "E", kaplica, hol na 1 i 2 piętrze budynku "E", hol z szatnią na 3 piętrze budynku "E"*)
PWP2B	Strefa 2B -oddział izolacyjny na parterze budynku "E"
PWP2C	Strefa 2C -izba przyjęć i oddział separacyjny na parterze budynku "E"
PWP3	Strefa 3 -1 piętro budynku "E"
PWP4	Strefa 4 -2 piętro budynku "E"
PWP5	Strefa 5 -3 i 4 piętro budynku "E"

Zaopatrzenie wodne do zewnętrznego gaszenia pożaru.

Zaopatrzenie w wodę do zewnętrznego gaszenia pożaru dla jednostek ochrony przeciwpożarowej realizowane jest poprzez trzy hydranty zewnętrzne DN80 nadziemne. Hydranty usytuowane są w odległości nie przekraczającej 75m od chronionego obiektu.

Drogi pożarowe.

Drogę pożarową dla obiektu stanowi ul. Jana Pawła II.

ZAGROŻENIE POŻAROWE

Zagrożenie pożarowe jest to określone prawdopodobieństwo powstania i rozprzestrzeniania się pożaru. Stopień tego zagrożenia jest różny w zależności od udziału czynników prowadzących

do zaistnienia pożaru decydujących o jego przebiegu i o intensywności zjawisk towarzyszących.

W praktyce dla uproszczenia oceny stopnia zagrożenia pożarowego i związanego z tym zagrożenia ludzi, ustalono odpowiednimi przepisami umowne zasady klasyfikacji obiektów (pomieszczeń, urządzeń technologicznych, składowisk) poprzez określenie:

- odpowiedniej kategorii zagrożenia ludzi,
- wielkości występujących gęstości obciążeń ogniowych,
- możliwości zagrożenia wybuchem.

Szczegółowe ustalenia czynników i stopnia zagrożenia pożarowego jest punktem wyjściowym przy ustalaniu wymagań dotyczących sposobu i zakresu zabezpieczeń.

Jest także jednym z najistotniejszych zagadnień związanych z prawidłowym zaprojektowaniem, wykonaniem i eksploatacją obiektów i warunkuje odpowiedni dobór urządzeń i instalacji użytkowych np. wentylacyjnych, ogrzewczych, elektrycznych, mechanicznych, a także konstrukcji budynków i odległości między obiektami, składowiskami, itp. Zagrożenie pożarowe determinowane jest nie tylko parametrami fizyko-chemicznymi substancji stosowanych

w procesach technologicznych, ale także stanem technicznym maszyn, urządzeń i instalacji, sposobem składowania materiałów palnych itp. oraz w sferze organizacyjnej tj. prawidłowym określeniu, realizowaniem i egzekwowaniem obowiązków w zakresie zapobiegania pożarom na wszystkich stanowiskach pracy.

Zasady stosowania ewakuacyjnych znaków bezpieczeństwa.

Znak WYJŚCIE EWAKUACYJNE

Znak należy stosować do oznakowania drzwi prowadzących z budynku na zewnątrz lub do innej strefy pożarowej. Powinien być umieszczony nad drzwiami.

Znaki: DRZWI EWAKUACYJNE i KIERUNEK DROGI EWAKUACYJNEJ

a)

b)

Znak **DRZWI EWAKUACYJNE** (rysunek a) i znak **KIERUNEK DO WYJŚCIA DROGI EWAKUACYJNEJ** (rysunek b) należy stosować do oznakowania drzwi skrzydłowych przegradzających ustaloną drogę ewakuacyjną.

W przypadku, gdy droga ewakuacyjna nie zmienia kierunku, nad drzwiami skrzydłowymi należy umieścić sam znak **DRZWI EWAKUACYJNE**

a) znak umieszczany nad drzwiami skrzydłowymi drzwiami

otwierającymi się w prawo w

b) znak umieszczany nad

skrzydłowymi otwierającymi się lewo

W przypadku zmiany kierunku drogi ewakuacyjnej za drzwiami skrzydłowymi przegradzającymi ustaloną drogę ewakuacyjną należy znak **DRZWI EWAKUACYJNE** i znak **KIERUNEK DO WYJŚCIA DROGI EWAKUACYJNEJ** umieścić razem nad drzwiami skrzydłowymi zgodnie z wariantami zmiany kierunku drogi ewakuacyjnej według zamieszczonej niżej tabeli.

Warianty i zastosowanie znaków przy zmianie kierunku drogi ewakuacyjnej

Lp.	Zestaw znaków	Znaczenie znaków	Zastosowanie
-----	---------------	------------------	--------------

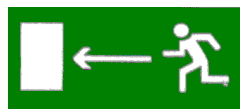
1.		Kierunek do wyjścia w lewo i prosto	Do oznakowania drzwi ewakuacyjnych, za którymi droga ewakuacyjna skręca w lewo i biegnie prosto
2.		Kierunek do wyjścia w prawo i prosto	Do oznakowania drzwi ewakuacyjnych, za którymi droga ewakuacyjna skręca w prawo i biegnie prosto
3.		Kierunek do wyjścia w lewo i w dół	Do oznakowania drzwi ewakuacyjnych, za którymi droga ewakuacyjna skręca w lewo i biegnie w dół
4.		Kierunek do wyjścia w prawo i w dół	Do oznakowania drzwi ewakuacyjnych, za którymi droga ewakuacyjna skręca w prawo i biegnie w dół
5.		Kierunek do wyjścia w prawo i w górę	Do oznakowania drzwi ewakuacyjnych, za którymi droga ewakuacyjna skręca w prawo i biegnie w górę
6.		Kierunek do wyjścia w lewo i w górę	Do oznakowania drzwi ewakuacyjnych, za którymi droga ewakuacyjna skręca w lewo i biegnie w górę
7.		Kierunek do wyjścia w dół	Do oznakowania drzwi ewakuacyjnych, za którymi droga ewakuacyjna biegnie w dół

Znaki: KIERUNEK DO WYJŚCIA DROGI EWAKUACYJNEJ

Znaki: **KIERUNEK DO WYJŚCIA DROGI EWAKUACYJNEJ W LEWO LUB W PRAWO** należy

stosować do oznakowania miejsc, w których kierunek ewakuacji może budzić wątpliwości:

- gdy nie jest widoczny znak WYJŚCIE EWAKUACYJNE lub znak DRZWI EWAKUACYJNE;
- gdy widoczny jest więcej niż jeden znak WYJŚCIE EWAKUACYJNE, a ludzie zgodnie z planem ewakuacji powinni przemieszczać się tylko w kierunku jednego z tych znaków.

kierunek do wyjścia drogi ewakuacyjnej w lewo kierunek do wyjścia drogi ewakuacyjnej w prawo

Znaki: **KIERUNEK DO WYJŚCIA DROGI EWAKUACYJNEJ SCHODAMI W DÓŁ LUB W GÓRĘ** należy stosować wówczas, gdy droga ewakuacyjna przebiega schodami.

kierunek do wyjścia drogi ewakuacyjnej schodami w lewo i w dół kierunek do wyjścia drogi ewakuacyjnej schodami w prawo i w dół

kierunek do wyjścia drogi ewakuacyjnej schodami w lewo i w górę kierunek do wyjścia drogi ewakuacyjnej schodami w prawo i w górę

Znaki te powinny być umieszczane:

1. na ścianie przylegającej do tego biegu schodów, którymi prowadzi droga ewakuacyjna, jeżeli znak ten będzie widoczny z korytarza lub pomieszczeń wychodzących bezpośrednio na schody;
2. nad drogą ewakuacyjną prostopadłe do kierunku ruchu ludzi, w osi tego biegu schodów którym przebiega droga ewakuacyjna;
3. nad drzwiami przegradzającymi drogę ewakuacyjną, jeżeli bezpośrednio za nimi znajdują się schody usytuowane:
 - na przedłużeniu dotychczasowej drogi,
 - prostopadłe do dotychczasowej drogi, przy czym droga ewakuacyjna prowadzi na bliższy z biegów tych schodów.

Przeciwpozarowe zaopatrzenie w wodę.

Wymagana ilość wody do celów przeciwpozarowych (20 dm³/s) została zapewniona przez: projektowany hydrant nadziemny DN80 na obwodowej sieci wodociągowej 100 (w odległości do 75 m), projektowany hydrant nadziemny DN80 przy wznoszonym po stronie południowej pawilonie handlowym „LIDL” (w odległości do 150 m) oraz hydrant DN80 istniejący, podziemny w ulicy Jana Pawła II (przy segmencie „A” w odległości do 75 m).

Instalacja wodociągowa przeciwpozarowa hydranty wewnętrzne.

Źródłem i zabezpieczeniem wody p.poz dla omawianej instalacji jest istniejący zbiornik retencyjny o pojemności 40 m³ z zestawem hydroforowym zlokalizowany w osobnym budynku. Zestaw hydroforowy winien być zasilany przed wyłącznikiem p.poz.

Pojemność zbiornika jest zabezpieczeniem dla zasilania 2 hydrantów przez 1 h oraz pobór wody dla celów bytowych. Wymagane ciśnienie na wejściu do instalacji wody p.poz wynosi 4,4MPa. Dobrano średnice przewodów instalacji w sposób zapewniający jednoczesny pobór wody z dwóch sąsiednich hydrantów o wydajności łącznie 2 dm³/s i wymaganym ciśnieniu na zaworze hydrantowym 0.2MPa .

Woda z hydroforni doprowadzona jest do pomieszczenia gdzie następuje rozdział na :

- instalację wody dla celów p.poz.
- instalację wody dla celów bytowych
- instalację wody do stacji uzdatniania wody.

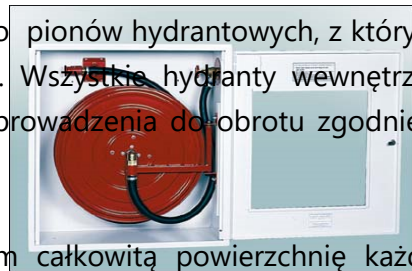
W przyziemiu instalacja wody p.poz. rozprowadzona jest do pionów hydrantowych, z których na każdej kondygnacji zasilane są hydranty wewnętrzne. Wszystkie hydranty wewnętrzne muszą posiadać dokumenty potwierdzające możliwość wprowadzenia do obrotu zgodnie z ustawą

z dnia 16.04.2004 o wyrobach budowlanych.

Tak rozmieszczone hydranty pokrywają swoim zasięgiem całkowitą powierzchnię każdej kondygnacji.

Dla wyrównania ciśnienia wody w instalacji przewiduje się połączenie pionów hydrantowych na poszczególnych piętrach.

Dla zapewnienia niekontrolowanego wypływu wody z instalacji socjalno-bytowej, a także przy zachowaniu możliwości poboru wody dla celów przeciwpozarowych o wymaganym ciśnieniu i wydajności niezależnie od stanu pracy innych systemów i urządzeń, na odgałęzieniach instalacji wody bytowej i do stacji uzdatniania wody przewiduje się zamontowanie tzw. „zaworów pierwszeństwa” firmy Honeywell typ VV300 lub o podobnych parametrach, które automatycznie odcinają dopływ wody do instalacji tylko w przypadku, gdy ciśnienie w instalacji p.poz spadnie poniżej ustawionej wartości. W tym przypadku nawet podczas pożaru, gdy mamy odpowiednie ciśnienie w instalacji p.poz woda dopływa do instalacji socjalno – bytowej.

Wszystkie przejścia instalacji przez elementy oddzielenia pożarowego (ściany i stropy) oraz przez ściany i stropy o klasie odporności ogniowej EI60 lub wyższej należy zabezpieczyć przeciwpożarowo (rozwiązania systemowe) do klasy odporności ogniowej przenikającego elementu. Przejście instalacji przez zewnętrzną ścianę budynku, znajdującą się poniżej poziomu terenu powinno być zabezpieczone przed możliwością przenikania gazu do wnętrza budynku. Przewód doprowadzający wodę do pomieszczenia przyłącza wody jak również cała instalacja p.poż wykonane będą z rur stalowych ocynkowanych.

Przeglądy techniczne i czynności konserwacyjne powinny być przeprowadzane w okresach i w sposób zgodny z instrukcją ustaloną przez producenta, nie rzadziej jednak niż raz w roku. Wężę stanowiące wyposażenie hydrantów wewnętrznych powinny być raz na 5 lat poddawane próbie ciśnieniowej na maksymalne ciśnienie robocze, zgodnie z PN-EN 671-3 .

Ponieważ przegląd i konserwacja mogą okresowo zmniejszyć efektywność zabezpieczenia przeciwpożarowego, należy – zależnie od przewidywanego zagrożenia pożarowego – poddać równocześnie konserwacji na danej powierzchni tylko ograniczoną liczbę hydrantów oraz zapewnić dodatkowe przedsięwzięcia zabezpieczające oraz przeprowadzić dodatkowy instruktaż na czas konserwacji oraz na okres braku zasilania w wodę.

Instalacja spełnia wymagania przepisów przeciwpożarowych Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów.

Zabezpieczenie przeciwpożarowe instalacji technicznych.

Zasilanie w energię elektryczną obiektu zostało zapewnione z dwóch niezależnych źródeł, w układzie SZR. Ponadto obiekt został wyposażony

w agregat prądotwórczy.

Dla zrealizowania funkcji przeciwpożarowego wyłącznika prądu został opracowany system zapewniający możliwość selektywnego odłączania zasilania dla głównych stref pożarowych w sposób uwzględniający bezpieczeństwo pacjentów.

Instalacje wentylacyjne i klimatyzacyjne zostały wykonane z materiałów niepalnych. W przejściach przewodów przez granice stref pożarowych oraz przez elementy obudowy central wentylacyjnych i klimatyzacyjnych (wewnątrz budynku) zostały zastosowane przeciwpożarowe kłapy odcinające (EIS), sterowane poprzez system sygnalizacji pożarowej.

Centrale

wentylacyjne

i klimatyzacyjne zostaną samoczynnie wyłączone w przypadku alarmu pożarowego II stopnia.

Przepusty instalacji użytkowych w elementach oddzielenia przeciwpożarowego mają klasę odporności ogniowej (EI) wymaganą dla tych elementów, a przepusty tych instalacji o średnicy większej niż 0,04 m w pozostałych ścianach i stropach pomieszczeń zamkniętych, dla których wymagana klasa odporności ogniowej jest nie niższa niż EI 60 lub REI 60, mają klasę odporności ogniowej (EI) tych ścian i stropów.

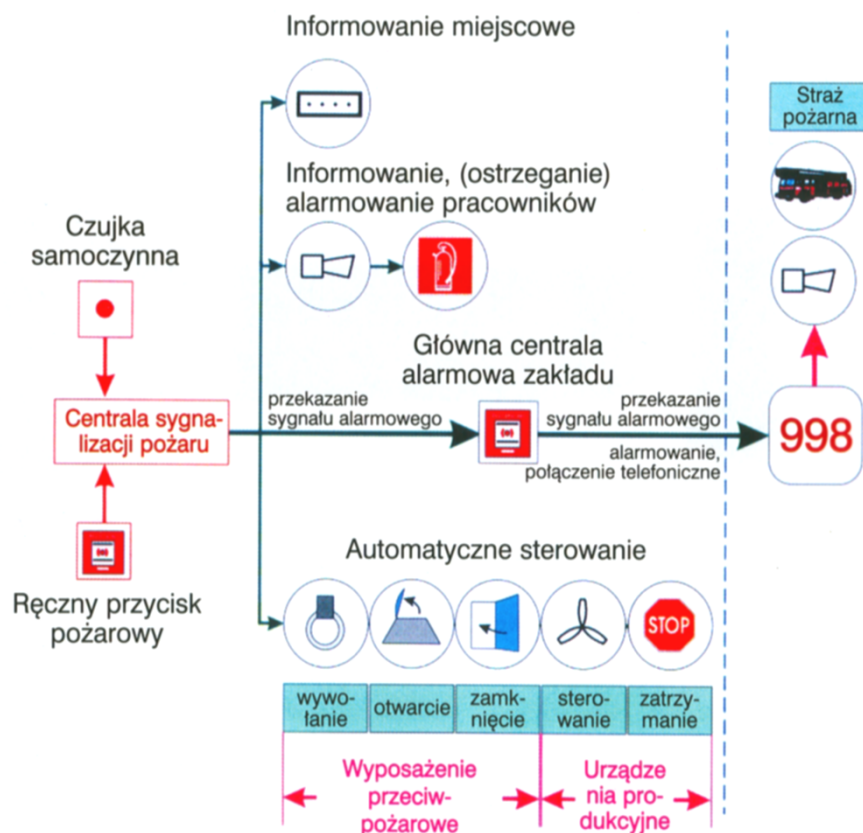
Izolacje cieplne i akustyczne zastosowane w instalacjach: wodociągowej, kanalizacyjnej i ogrzewczej oraz na przewodach wentylacyjnych zostały wykonane w sposób zapewniający nierozprzestrzenianie ognia.

Niezależnie od podziału obiektu na strefy pożarowe przewidziano ponadto wydzielenie większości pomieszczeń technicznych ścianami o klasie odporności ogniowej co najmniej EI 60 z drzwiami EI 30.

Urządzenia przeciwpożarowe:

System sygnalizacji pożaru.

Schemat instalacji sygnalizacji pożaru

System składa się z 2 centrali pożarowych 4x127 adresów (z możliwością rozbudowy do 8 linii dozorowych) z pełnym oprogramowaniem i drukarką, pracujące w pętli, zlokalizowane;

- 1-sza (główna) w budynku portierni – wydana w integralnym projekcie systemu sygnalizacji pożarowej (SAP) w Portierni
- 2-ga w pomieszczeniu BMS (nr E1/01) na poziomie przyziemia segmentu E

Wyposażenie centrali pożarowej w Portierni (CSP – wydana w integralnym opracowaniu dla Portierni) oraz centrali pożarowej w pomieszczeniu BMS nr E1/01 (CSP2), w:

- moduł liniowy - dodatkowe 4 pętle,
- moduł sieciowy dla sieci z przewodu miedzianego,
- system informatyczny do wizualizacji,
- pojemnik do akumulatorów oraz 2 akumulatory 12V/44Ah.

Opcjonalnie, do centrali włączyć można zestaw komputerowy PC do wizualizacji stanów SAP. Biorąc pod uwagę integralne projekty systemu sygnalizacji pożarowej (SAP) dla segmentu B i C oraz dla portierni, a także fakt, że budynek „D” jest już aktualnie objęty adresowalnym systemem sygnalizacji pożaru Schrack, po zrealizowaniu przedmiotowego projektu oraz projektów integralnych, wszystkie segmenty Centrum Leczenia Oparzeń objęte zostały adresowalnym systemem sygnalizacji pożarowej i monitorowane przez PSP.

Zaprojektowany system sygnalizacji pożarowej zapewnia całkowitą ochronę przestrzeni każdej ze stref pożarowych w obiekcie za wyjątkiem sanitariatów i łazienek, przedsionków i

innych niewielkich pomieszczeń o znikomym prawdopodobieństwie wystąpienia w nich zagrożenia pożarowego, w których nie będą składowane materiały łatwopalne, z podziałem na strefy alarmowania zgodne z podziałem obiektu na strefy pożarowe.

Zaprojektowany system sygnalizacji pożarowej jest też w pełni adresowalny, tj. umożliwiający identyfikację miejsca powstania alarmu – zagrożenia pożarowego,

Budowa systemu sygnalizacji pożarowej w segmencie A i E wymusiła przeniesienie istniejącej centrali pożarowej CBMZ COMPACT firmy SCHRACK – Seconet z pomieszczenia aktualnej portierni (projektowane pomieszczenie na odpady medyczne nr A1/17) do pomieszczenia BMS nr E1/01 na przyziemiu segmentu E oraz integracji projektowanego systemu w w/w segmentach A i E z istniejącym w budynku D systemem sygnalizacji pożarowej CBMZ COMPACT firmy SCHRACK – Seconet.

W przypadku pożaru centralka pożarowa zapewni m. in. wykonanie następujących funkcji:

1. powiadomienie KMPSP Siemianowice Śląskie o alarmie pożarowym - poprzez system monitoringu,
2. zwolnienie blokad elektromagnetycznych w drzwiach przeciwpożarowych lub dymoszczelnych utrzymywanych w normalnych warunkach w pozycji otwartej,
3. wyłączenie central wentylacji bytowej i klimatyzacji obsługujących strefę pożarową, w której powstał pożar,
4. zamknięcie przeciwpożarowych klap odcinających zabudowanych w przewodach wentylacyjnych i klimatyzacyjnych,
5. uruchomienie systemu wentylacji pożarowej klatek schodowych i wind,
6. sprowadzenie wszystkich dźwigów na poziom parteru i zablokowanie w pozycji otwartych drzwi w strefie pożarowej, w której powstał pożar,
7. odblokowanie wszystkich zabudowanych na drogach ewakuacji drzwi objętych kontrolą dostępu,

Szczegółowe informacje dotyczące procedury postępowania w przypadku alarmu i uszkodzenia powinny zostać dostarczone do Użytkownika po uruchomieniu systemu w postaci instrukcji obsługi systemu. Instrukcja powinna zostać opracowana w wersji skróconej tekstowo-graficznej. Użytkownik powinien wskazać odpowiednie osoby, które podczas uruchamiania systemu zostaną przeszkolone i będą posiadały niezbędną wiedzę umożliwiającą obsługę centrali podczas zdarzeń alarmowych. Należy uwzględnić podczas uruchamiania instalacji sposób organizacji, reagowania na alarmy pożarowe, oraz techniczne wg aktualnie funkcjonujących schematów organizacji pracy na obiekcie.

Dla realizacji transmisji alarmu pożarowego do PSP w Siemianowicach Śl. należy wykorzystać pakiet programowanych wyjść/wejść PPW-48.

Wyjścia centrali sygnalizacji pożarowej przeznaczone do współpracy z urządzeniem transmisji alarmów powinny być zaprogramowane jako „Typ 2” , wariant 01 reagujących po czasie T1+T2 (opisane powyżej.(wg Dokumentacji Techniczno-Ruchowej – „Wyjście do urządzeń transmisji alarmów pożarowych – monitoring”).

Obowiązki użytkownika .

Konserwację, oraz okresowe przeglądy czujek powinna wykonywać firma posiadająca odpowiednie uprawnienia oraz świadectwa autoryzacyjne producenta. Badania okresowe należy przeprowadzać przynajmniej raz w roku, w tym :

- Sprawdzenie rezystancji izolacji, rezystancji doziemienia, rezystancji pętli linii dozorowych,
- Sprawdzenie czułości wszystkich czujek pożarowych przy pomocy przyrządu serwisowego,
- Sprawdzenie sprawności wszystkich ręcznych ostrzegaczy pożarowych poprzez ich uruchomienie,
- Sprawdzenie prawidłowości adresowania poszczególnych czujek (opisu czujki na wyświetlaczu centrali),
- Sprawdzenie układów sterowania urządzeniami związanymi z bezpieczeństwem p.poż. obiektu,
- Sprawdzenie współpracy centrali z urządzeniem transmisji alarmów pożarowych,
- Sprawdzenie stanu naładowania baterii w centralach pożarowych, centralach sterujących oraz w zasilaczach pożarowych.

Co pół roku zaleca się sprawdzenie central pożarowych, central sterujących i zasilaczy pożarowych pod względem stanu połączenia przewodu ochronnego, uziemiającego z obudową oraz oczyszczenie zacisków baterii akumulatorów.

Zaprojektowana centrala pożarowa umożliwia wpisanie do konfiguracji parametru czasowego (wyrażonego w miesiącach), określającego wymaganą częstość przeglądu i konserwacji instalacji

IV. ZAPOBIEGANIE MOŻLIWOŚCIOM POWSTANIA POŻARU, CZYNNOŚCI ZABRONIONE I OBOWIĄZKI W ZAKRESIE OCHRONY PPOŻ.

Do podstawowych obowiązków wszystkich pracowników i osób postronnych należy zapobieganie możliwości powstania pożaru. W tym celu konieczne jest przestrzeganie przepisów przeciwpożarowych i przepisów budowlanych, a w szczególności: **Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7.06.2010r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów .**

W czasie eksploatacji obiektu należy przestrzegać przepisy profilaktyczne o zachowaniu bezpieczeństwa pożarowego, ograniczając w ten sposób możliwość powstawania i rozprzestrzeniania się pożarów, a także gwarantując środki ratownicze na wypadek zaistnienia pożaru. Przepisy przeciwpożarowe dotyczące użytkowania budynków formułują warunki bezpieczeństwa w następujących sferach działalności:

1. warunki ogólne,
2. zapewnienie warunków ewakuacji osób i mienia,
3. utrzymanie prawidłowego stanu technicznego instalacji i urządzeń,

4. właściwego składowanie i przechowywanie materiałów palnych,
5. wyposażenie obiektu w podręczny sprzęt gaśniczy,
6. prowadzenie prac pożarowo niebezpiecznych zgodnie z wytycznymi niniejszej instrukcji.

W szczególności :

W OBIEKCIE ORAZ NA TERENIE PRZYLEGŁYM DO NIEGO JEST ZABRONIONE WYKONYWANIE CZYNNOŚCI, KTÓRE MOGĄ SPOWODOWAĆ POŻAR, JEGO ROZPRZESTRZENIANIE SIĘ, UTRUDNIENIE PROWADZENIA DZIAŁANIA RATOWNICZEGO LUB EWAKUACJI:

1. używanie otwartego ognia, palenie tytoniu i stosowanie innych czynników mogących zainicjować zapłon występujących materiałów:
 - 1) *w miejscach występowania materiałów niebezpiecznych pożarowo,*
 - 2) *w miejscach występowania innych materiałów palnych, określonych przez właściciela lub zarządcę i oznakowanych zgodnie z Polskimi Normami dotyczącymi znaków bezpieczeństwa;*
2. użytkowanie instalacji, urządzeń i narzędzi niesprawnych technicznie lub w sposób niezgodny z przeznaczeniem albo warunkami określonymi przez producenta, jeżeli może się to przyczynić do powstania pożaru, wybuchu lub rozprzestrzenienia ognia;
3. rozgrzewanie za pomocą otwartego ognia smoły i innych materiałów w odległości mniejszej niż 5 m od obiektu, przyległego do niego składowiska lub placu składowego z materiałami palnymi, przy czym jest dopuszczalne wykonywanie tych czynności na dachach o konstrukcji i pokryciu niepalnym w budowanych obiektach, a w pozostałych, jeżeli zostaną zastosowane odpowiednie, przeznaczone do tego celu podgrzewacze, rozpalanie ognisk w miejscu umożliwiającym zapalenie się materiałów palnych albo sąsiednich obiektów oraz w mniejszej odległości od tych obiektów niż 10 m;
4. użytkowanie elektrycznych urządzeń ogrzewczych ustawionych bezpośrednio na podłożu palnym, z wyjątkiem urządzeń eksploatowanych zgodnie z warunkami określonymi przez producenta;
5. przechowywanie materiałów palnych oraz stosowanie elementów wystroju i wyposażenia wewnątrz z materiałów palnych w odległości mniejszej niż 0,5 m od:
 - 1) urządzeń i instalacji, których powierzchnie zewnętrzne mogą nagrzewać się do temperatury przekraczającej 373,15 K (100°C),
 - 2) linii kablowych o napięciu powyżej 1 kV, przewodów uziemiających oraz przewodów odprowadzających instalacji piorunochronnej oraz czynnych rozdzielnic prądu elektrycznego, przewodów elektrycznych siłowych i gniazd wtykowych siłowych o napięciu powyżej 400 V.
6. stosowanie osłony punktów świetlnych materiałów palnych, z wyjątkiem materiałów trudno zapalnych i niezapalnych, jeżeli zostaną umieszczone w odległości co najmniej

- 0,05 m od żarówki;
7. instalowanie opraw oświetleniowych oraz osprzętu instalacji elektrycznych, jak wyłączniki, przełączniki, gniazda wtyczkowe, bezpośrednio na podłożu palnym, jeżeli ich konstrukcja nie zabezpiecza podłoża przed zapaleniem;
 8. składowanie materiałów palnych na drogach komunikacji ogólnej służących ewakuacji lub umieszczanie przedmiotów na tych drogach w sposób zmniejszający ich szerokość albo wysokość poniżej wymaganych wartości;
 9. zamykanie drzwi ewakuacyjnych w sposób uniemożliwiający ich natychmiastowe użycie;
 10. lokalizowanie elementów wystroju wnętrz, instalacji i urządzeń w sposób zmniejszający wymiary drogi ewakuacyjnej poniżej wartości wymaganych w przepisach techniczno - budowlanych;
 11. uniemożliwianie lub ograniczanie dostępu do:
 - 1) gaśnic i urządzeń przeciwpożarowych,
 - 2) źródeł wody do celów przeciwpożarowych,
 - 3) instalacji wpływających na stan bezpieczeństwa pożarowego obiektu,
 - 4) wyjść ewakuacyjnych,
 - 5) wyłączników i tablic rozdzielczych prądu elektrycznego oraz kurków głównych instalacji gazowej.

WŁAŚCICIELE, ZARZĄDCY LUB UŻYTKOWNICY BUDYNKU:

1. utrzymują urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice w stanie pełnej sprawności technicznej i funkcjonalnej;
2. wyposażają obiekty, zgodnie z wymaganiami przepisów techniczno-budowlanych, w przeciwpożarowe wyłączniki prądu;
3. umieszczają w widocznych miejscach instrukcje postępowania na wypadek pożaru wraz z wykazem telefonów alarmowych;
4. oznakowują znakami zgodnymi z Polskimi Normami dotyczącymi znaków bezpieczeństwa:
 - 1) drogi ewakuacyjne oraz pomieszczenia, w których w myśl przepisów techniczno-budowlanych wymagane są co najmniej 2 wyjścia ewakuacyjne, w sposób zapewniający dostarczenie informacji niezbędnych do ewakuacji,
 - 2) miejsca usytuowania urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic,
 - 3) miejsca usytuowania przeciwpożarowych wyłączników prądu, kurków głównych instalacji gazowej oraz materiałów niebezpiecznych pożarowo,
 - 4) pomieszczenia, w których występują materiały niebezpieczne pożarowo,

SKŁADOWANIE MATERIAŁÓW PALNYCH POD ŚCIANAMI OBIEKTÓW ZWIĄZANYCH Z JEGO FUNKCJĄ, Z WYJĄTKIEM MATERIAŁÓW NIEBEZPIECZNYCH POŻAROWO, JEST DOPUSZCZALNE POD WARUNKIEM:

1. nie przekroczenia maksymalnej powierzchni strefy pożarowej, określonej dla tego obiektu;
2. zachowania dostępu do obiektu na wypadek działań ratowniczych;

3. nienaruszenia minimalnej odległości od obiektów sąsiednich, wymaganej z uwagi na bezpieczeństwo pożarowe.

ZAGROŻENIE POŻAROWE

Potencjalne źródła powstania pożaru i drogi jego rozprzestrzeniania:

1. Urządzenia i osprzęt instalacji elektrycznej usytuowany w niewłaściwej odległości od materiałów palnych, np. *makulatury, książek*.
2. Stany awaryjne urządzeń i osprzętu instalacji elektrycznej, technicznej i komputerowej,
3. Zaproszenie ognia, najbardziej niebezpieczne w pomieszczeniach, magazynowych, technicznych.
4. Zaproszenie ognia w czasie prowadzenia prac pożarowo niebezpiecznych,
5. Stosowanie materiałów łatwo zapalnych niezgodnie ze wskazaniami producenta,
6. Użytkowanie urządzeń grzewczych (piecyki, czajniki) bez właściwego zabezpieczenia i wymaganego zezwolenia,
7. Zwarcie instalacji elektrycznej na skutek przeciążeń instalacji, starzenia się izolacji, zużycia gniazd, wyłączników, opraw instalacji elektrycznej, pęknięcia żarówek,
8. Prowizoryczne naprawy osprzętu instalacji elektrycznej i podłączenia do tablic rozdzielczych,
9. Niewłaściwe składowanie towarów i stosowanie cieczy palnych (niebezpiecznych) niezgodnie z warunkami bezpieczeństwa, określonymi przez producenta czy dystrybutora,
10. Pozostawienie włączonych odbiorników energii elektrycznej po zakończeniu pracy. Podpalenia przez pacjentów oraz osoby postronne.

ZASADY ZAPOBIEGANIA MOŻLIWOŚCI POWSTANIA POŻARU

W punkcie powyżej przeprowadzono analizę przyczyn pożaru mogących wystąpić w budynku (punkty od 1-10). Stąd można ustalić zasady profilaktyki pożarowej dla tych źródeł i tak:

Odniesienie do w/w punktów:

1. zabronić składowania materiałów palnych w odległości mniejszej niż 0,5m od:
 - 1) urządzeń i instalacji, których powierzchnie zewnętrzne mogą nagrzewać się do temperatury przekraczającej 100° C,
 - 2) linii kablowych o napięciu powyżej 1kV, przewodów uziemiających, czynnych rozdzielnic prądu elektrycznego, przewodów elektrycznych siłowych i gniazd wtykowych siłowych o napięciu powyżej 400 V,
2. nie dopuszczać do przegrzania się instalacji teletechnicznych, komputerowych, stosować odpowiednie wielkości zabezpieczeń obwodów elektrycznych itp.
3. zabronić używania ognia otwartego w pomieszczeniach, magazynowych, technicznych oraz kontrolować przestrzeganie zakazu palenia papierosów,

4. prace niebezpieczne pożarowo prowadzić zgodnie z wytycznymi zawartymi w instrukcji,
5. zabronić stosowania środków chemicznych łatwopalnych, past łatwopalnych niezgodnie z instrukcją stosowania tych środków. Materiały te składować zgodnie z wymaganiami producenta. Każdorazowo przeszkolić osoby użytkujące środki łatwopalne. Utrzymać ilości tych materiałów na stanowisku pracy nie przekraczające dobowe zapotrzebowanie. Przechowywać zapas materiałów niebezpiecznych przekraczający wielkość dobową w oddzielnym magazynie przystosowanym do takiego celu;
 - 1) zabronić użytkowania grzejników, piecyków bez pisemnego zezwolenia,
 - 2) zobowiązać konserwatora instalacji elektrycznej do prowadzenia przeglądu stanu technicznego osprzętu instalacji elektrycznej. Na bieżąco prowadzić badania okresowe stanu izolacji przewodów,
 - 3) zabronić wszelkich napraw instalacji przez osoby nieuprawnione , zabezpieczyć tablice rozdzielcze przed dostępem osób niepowołanych,
 - 4) ciecze palne oraz materiały niebezpieczne przechowywać i stosować zgodnie z wytycznymi producenta, przechowywać materiały niebezpieczne w sposób uniemożliwiający powstanie pożaru lub wybuchu w następstwie procesu składowania lub wskutek wzajemnego oddziaływania,
 - 5) zobowiązać pracowników do wyłączania odbiorników prądu elektrycznego po zakończeniu pracy ,wprowadzić nadzór nad przestrzeganiem tego polecenia,
 - 6) zobowiązać ochronę obiektu do okresowego sprawdzania i nadzoru pomieszczeń w zakresie przebywania osób niepowołanych.

DROGI ROZPRZESTRZENIANIA SIĘ POŻARU

Pożar w budynku rozprzestrzeniał się będzie po stałych materiałach palnych, które stanowią w przeważającej mierze papier, drewno oraz tworzywa sztuczne. Efektem powstania pożaru w pierwszej fazie jest dym o charakterystycznym zapachu palonego drewna lub tworzyw sztucznych. Już po kilku minutach od powstania pożaru w pomieszczeniu, wyczuwalna jest podwyższona temperatura na korytarzu. W drugiej fazie pożaru, gdy objęte jest nim całe pomieszczenie, jego rozprzestrzenianie następuje przez okna, drzwi i ściany działowe. W przypadku gdy drzwi do pomieszczeń są otwarte lub spalone, rozgrzane gazy pożarowe wypełniają korytarz i drogą konwekcji, przemieszczają się klatką schodową na wyższe kondygnacje. W wyniku penetracji rozgrzanych gazów pożarowych następuje zapalenie się materiałów położonych dalej od źródła pożaru np. wyposażenia korytarza. Temperatura pożaru może osiągnąć 600°C w miejscu bezpośredniego oddziaływania. W miejscach odległych temperatura zależna jest od ciągu powietrza (jest ona wyższa przy stropach). Temperatura ponad 200°C bez obecności płomieni powoduje zapalenie się materiałów drewnianych i drewnopodobnych oraz topnienie tworzyw sztucznych w wydzieleniu palnych produktów rozkładu termicznego. Wzrost temperatury i wypieranie powietrza przez dymy, powoduje zmniejszenie się ilości tlenu. Zmniejszające się ilości tlenu i przejrzystość

powietrza oraz wysoka temperatura utrudniają działanie ludzi w akcji ratowniczej. W warunkach pożaru następuje osłabienie lub zniszczenie konstrukcji budynku.

Czas trwania pożaru i jego niszczące działanie jest proporcjonalne do ilości materiałów palnych w tego typu budynkach (500MJ/m²) pożar będzie trwał nie krócej niż 1 godz. Pożar napotykać na przegrody stosowane w budownictwie może ulec lokalizacji. Drogi ewakuacyjne (korytarze) oddzielone są od pomieszczeń ścianami, które w warunkach pożaru, zapobiegają jego rozprzestrzenianiu przynajmniej przez okres 30 minut. Stropy i mury nośne ulegają zniszczeniu po czasie dłuższym niż zakładany czas trwania pożaru.

V. ZADANIA I ODPOWIEDZIALNOŚĆ PRACOWNIKÓW W ZAKRESIE OCHRONY PRZECIWOŻAROWEJ

Zgodnie z Ustawą z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej właściciel, użytkownik lub zarządca obiektu jest obowiązany przestrzegać w czasie eksploatacji obiektu wymagania przeciwpożarowe. Aby warunek ten był realizowany niezbędnym jest określenie dla wszystkich osób, związanych z budynkiem obowiązkami pracowniczymi - zakresu odpowiedzialności za zachowanie bezpieczeństwa pożarowego obiektu.

Uznając odpowiedzialność ustawą **DYREKTOR** określa jednocześnie zakres zadań i odpowiedzialności za zachowanie bezpieczeństwa pożarowego dla wszystkich pracowników. Należy zaznaczyć, że zakres obowiązków służbowych poszczególnych pracowników, poza określeniem charakteru pracy zawiera także obowiązek dbałości o bezpieczeństwo (w tym również przeciwpożarowe) obiektu na zajmowanym stanowisku pracy.

WSZYSCY PRACOWNICY CENTRUM LECZENIA OPARZEŃ BEZ WZGLĘDU NA ZAJMOWANE

STANOWISKO PONOSZĄ ODPOWIEDZIALNOŚĆ ZA WYKONANIE NASTĘPUJĄCYCH ZADAŃ

W ZAKRESIE OCHRONY PRZECIWOŻAROWEJ:

1. Znajomość zagrożenia pożarowego na zajmowanym stanowisku pracy oraz przeciwdziałania możliwości powstania i rozprzestrzeniania się pożaru,
2. Znajomość zasad postępowania w przypadku powstania pożaru, orientacja w rozmieszczeniu sprzętu gaśniczego i urządzeń przeciwpożarowych, a także umiejętność obsługi podręcznego sprzętu gaśniczego,
3. Znajomość warunków przeprowadzania bezpiecznej ewakuacji osób i mienia, udział w akcji gaśniczo-ratowniczej przez podporządkowanie się poleceniom kierującego akcją,
4. Udział w szkoleniach i ćwiczeniach przeciwpożarowych,
5. Niezwłoczne zgłaszanie usterek mogących spowodować pożar osobom kompetentnym do ich usuwania, przestrzeganie obowiązujących przepisów i instrukcji bezpieczeństwa pożarowego w obszarze zajmowanego stanowiska.

Odpowiedzialność za sprawy ochrony przeciwpożarowej ponosi **DYREKTOR**, który zgodnie z zapisami ustawy o ochronie p.poż. oraz rozporządzenia MSWiA w sprawie ochrony p.poż. budynków, innych obiektów budowlanych i terenów - odpowiada za bezpieczeństwo pożarowe obiektu i osób w nim przebywających. Wykonując swoje obowiązki poprzez podległych pracowników **DYREKTOR** ma prawo scedować część odpowiedzialności i związane z tym obowiązki służbowe na pracownika niższego szczebla – i stosowne służby. Zakres kompetencji w tym przypadku powinien być jednoznacznie sprecyzowany w zakresie obowiązków służbowych pracownika i zgodny z aktualnymi rozwiązaniami organizacyjnymi i personalnymi.

VI. WYTYCZNE PRZEPROWADZENIA EWAKUACJI OSÓB I MIENIA

Z każdego miejsca przeznaczonego na pobyt ludzi w obiekcie, powinny być zapewnione odpowiednie warunki ewakuacji, zapewniające możliwość szybkiego i bezpiecznego opuszczenia strefy zagrożonej lub objętej pożarem, dostosowane do liczby i stanu sprawności osób przebywających w obiekcie oraz jego funkcji, konstrukcji i wymiarów, a także być zastosowane techniczne środki zabezpieczenia przeciwpożarowego, polegające na:

1. zapewnieniu dostatecznej ilości i szerokości wyjść ewakuacyjnych;
2. zachowaniu dopuszczalnej długości, szerokości i wysokości przejść oraz dojść ewakuacyjnych;
3. zapewnieniu bezpiecznej pożarowo obudowy i wydzieleniu dróg ewakuacyjnych oraz pomieszczeń;

W przypadku wystąpienia zagrożenia powodującego konieczność przeprowadzenia ewakuacji osób i mienia z budynku, decyzję o jej podjęciu wydaje **DYREKTOR lub osoby zastępujące go, odpowiedzialne za bezpieczeństwo osób i mienia na terenie szpitala**. Decyzja ta musi zawierać informacje o zakresie ewakuacji, liczbie osób przewidzianych do ewakuacji, sposobach i kolejności opuszczania obiektu, a także musi określać drogi ruchu i rejon dla osób ewakuowanych.

WYZNACZA SIĘ JAKO MIEJSCE EWAKUACJI LUDZI PLAC PRZED WEJŚCIEM DO SEGMENTU „E”

Wskazania ogólne :

Po podjęciu decyzji o ewakuacji osób i mienia z obiektu należy:

W przypadku wystąpienia zagrożenia powodującego konieczność przeprowadzenia ewakuacji osób i mienia z budynku , decyzje o podjęciu ewakuacji podejmuje **DYREKTOR jego zastępca lub osoba odpowiedzialna za bezpieczeństwo (lekarz dyżurny)**.

Decyzja o zarządzeniu ewakuacji musi uwzględniać informacje o zakresie ewakuacji, liczbie osób przewidzianych do ewakuacji, sposobach i kolejności opuszczania obiektu (kondygnacji,

budynku itp.), a także musi określać drogi i kierunki oraz przewidywać możliwość zakwaterowania osób ewakuowanych.

Po podjęciu decyzji o ewakuacji osób i mienia należy:

1. Niezwłocznie powiadomić wszystkich pracowników i osoby przebywające na terenie ewakuowanego odcinka o powstaniu i charakterze zagrożenia oraz konieczności przeprowadzenia ewakuacji. Do powiadomienia można wykorzystać środki łączności wewnętrznej.

Ustalono, że sygnałem do ewakuacji CLO są ustne komunikaty ogłaszane przez SŁUŻBĘ OCHRONY lub wyznaczonych PRACOWNIKÓW oraz automatyczny sygnał akustyczny i optyczny z systemu sygnalizacji pożaru.

2. Kierujący akcją ewakuacyjną wyznacza osoby odpowiedzialne za przebieg ewakuacji, ponadto ustala ewentualną potrzebę ewakuacji sprzętu i mienia, określając w tym celu sposoby, kolejność i rodzaj ewakuowanego mienia.
3. W pierwszej kolejności należy ewakuować osoby z tych pomieszczeń, w których powstał pożar, lub które znajdują się na drodze rozprzestrzeniania się ognia oraz pomieszczeń, z których wyjście lub dotarcie do bezpiecznych dróg ewakuacji może zostać odcięte przez pożar lub zadymienie. Następnie należy ewakuować osoby poczynając od najwyższych kondygnacji. Należy dążyć do tego, aby wśród ewakuowanych w pierwszej kolejności były osoby o ograniczonej z różnych względów zdolności poruszania się, natomiast zamykać strumień ruchu powinny osoby, które mogą poruszać się o własnych siłach.
4. Podczas ewakuacji z pomieszczeń, strumienie ludzi należy kierować na poziome drogi ewakuacyjne (korytarze), a następnie zgodnie z kierunkami określonymi przez znaki ewakuacyjne, do wyjścia poza obszar zagrożony pożarem lub na zewnątrz obiektów. O koncentracji osób ewakuowanych poza strefami zagrożonymi pożarem decyduje kierujący akcją ewakuacyjną.
5. Osoby z ograniczoną zdolnością poruszania się należy ewakuować przy wykorzystaniu wózków bądź przenosić na rękach.
6. W przypadku blokady dróg ewakuacyjnych, należy niezwłocznie, dostępnymi środkami, np. telefonicznie, bezpośrednio lub przy pomocy osób znajdujących się na zewnątrz odciętej strefy, powiadomić kierownika akcji ewakuacyjnej. Ludzi odciętych od wyjścia, a znajdujących się w strefie zagrożenia, należy zebrać w pomieszczeniu najbardziej oddalonym od źródła pożaru i w miarę posiadanych środków oraz istniejących warunków, ewakuować z zewnątrz, przy pomocy sprzętu ratowniczego przybyłych jednostek Państwowej Straży Pożarnej lub innych jednostek ratowniczych.
7. Przy silnym zadymieniu dróg ewakuacyjnych należy poruszać się w pozycji pochylonej, starając się trzymać głowę jak najniżej, ze względu na mniejsze zadymienie panujące w dolnych partiach pomieszczeń i korytarzy. **Usta i drogi oddechowe należy w miarę możliwości zasłaniać chustką zmoczoną w wodzie - sposób ten ułatwia oddychanie.** Podczas ruchu przez mocno zadymione odcinki dróg ewakuacyjnych należy **poruszać się wzdłuż ścian**, by nie stracić orientacji co do kierunku ruchu.
8. Ewakuacja mienia nie **może odbywać się kosztem sił i środków niezbędnych do ewakuacji i ratowania ludzi.** Ewakuację mienia należy rozpocząć od najcenniejszych urządzeń, dokumentacji i przedmiotów. Należy wykorzystywać wszystkie sprawne fizycznie osoby, nadające się do demontażu i ewakuacji mienia.

9. Po zakończeniu ewakuacji, tj. opuszczeniu budynku czy zagrożonej strefy, opiekun danej grupy osób, zobowiązany jest do sprawdzenia, czy wszyscy ludzie opuścili poszczególne pomieszczenia.

W razie podejrzenia, że ktoś został w zagrożonej strefie, należy natychmiast zgłosić ten fakt jednostkom ratowniczym przybyłym na miejsce akcji i przeprowadzić ponowne sprawdzanie pomieszczeń budynku.

10. W przypadku przybycia Jednostki Państwowej Straży Pożarnej w trakcie akcji ewakuacyjnej, kierujący przebiegiem akcji zobowiązany jest do złożenia krótkiej informacji o przebiegu akcji, a następnie podporządkowania się poleceniom dowódcy przybyłej jednostki straży pożarnej.

VII. ROZMIESZCZENIE PODRĘCZNEGO SPRZĘTU GAŚNICZEGO , ZNAKÓW BEZPIECZEŃSTWA POŻARNICZYCH ORAZ EWAKUACYJNYCH

Do prowadzenia skutecznej działalności w zapobieganiu pożarom i ich zwalczaniu niezbędne jest posiadanie wiedzy o procesie spalania, gdyż tylko ona pozwala na wszechstronną ocenę elementów, jakie składają się na szeroko rozumiane zjawisko pożaru.

Ogólnie rzecz biorąc, spalanie się czegokolwiek jest procesem chemicznym, w czasie którego występuje łączenie się materiału palnego z utleniaczem (najczęściej tlenem), podczas którego wydziela się światło, ciepło i inne produkty spalania. Aby powstał, a następnie rozwijał się proces spalania konieczne jest istnienie w odpowiedniej proporcji substancji palnej, utleniacza i źródła zapalenia (bodźca energetycznego). Wynika z tego jednoznacznie, że do przerwania istniejącego już procesu spalania konieczna jest zmiana proporcji składników procesu tj.:

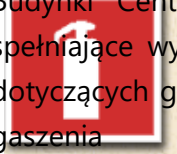
- 1) Usunięcie materiału palnego lub uczynienie go (w różny sposób) niepalnym w lokalnie występujących warunkach,
- 2) Eliminowanie bodźca termicznego podtrzymującego proces spalania (np. chłodzenie układu palnego),
- 3) Odcięcie dostępu utleniacza do miejsca pożaru.

Wymienione wyżej czynności stanowią istotę techniki gaszenia pożarów, przy czym podręczny sprzęt gaśniczy spełnia w tej technice rolę zasadniczą w sytuacjach, kiedy istnieje możliwość ugaszenia pożarów w zarodku, tj. w pierwszej fazie jego trwania.

Funkcja podręcznego sprzętu gaśniczego polega bądź to na działaniu jednostkowym, tj. chłodzeniu materiału palnego, bądź na odcięciu od niego dostępu tlenu, albo oba te mechanizmy gaśnicze występują jednocześnie.

Do podręcznego sprzętu gaśniczego zalicza się: gaśnice i agregaty gaśnicze, koce gaśnicze.

Budynki Centrum Leczenia Oparzeń powinny być wyposażone w gaśnice przenośne spełniające wymagania Polskich Norm będących odpowiednikami norm europejskich (EN), dotyczących gaśnic, lub w gaśnice przewoźne. Rodzaj gaśnic powinien być dostosowany do gaszenia tych grup pożarów, określonych

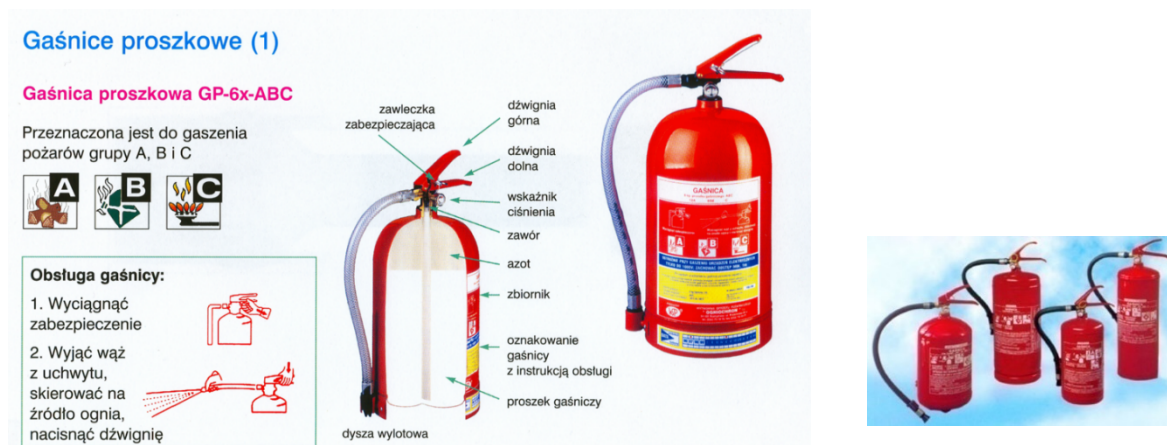

w Polskich Normach dotyczących podziału pożarów, które mogą wystąpić w poszczególnych obiektach.

Przy ustalaniu rodzaju gaśnic oraz ich rozmieszczaniu należy stosować następujące zasady:

1. co najmniej jedna jednostka sprzętu o masie środka gaśniczego 2kg (lub 3 dm³) zawartego
w gaśnicach powinna przypadać na każde 100m² powierzchni strefy pożarowej w budynku, niechronionej stałymi urządzeniami gaśniczymi zakwalifikowanej do kategorii zagrożenia ludzi ZLIII,
2. gaśnice w obiektach powinny być rozmieszczone w miejscach łatwo dostępnych i widocznych, a w szczególności:
 - 1) przy wejściach do budynków,
 - 2) na korytarzach,
 - 3) przy wyjściach z pomieszczeń na zewnątrz,
3. w miejscach nienarażonych na uszkodzenia mechaniczne oraz działanie źródeł ciepła (piece, grzejniki),
4. w obiekcie wielokondygnacyjnym – w tych samych miejscach na każdej kondygnacji, jeżeli pozwalają na to istniejące warunki,
 - 1) oznakowanie miejsc gaśnic powinno być zgodne z Polskimi Normami,
 - 2) do gaśnic powinien być zapewniony dostęp o szerokości co najmniej 1m,
 - 3) odległość dojścia do sprzętu z dowolnego miejsca w obiekcie nie powinna być większa niż 30m,

Do gaszenia pożarów grupy A (w których występuje zjawisko spalania żarowego, np. drewno, papier, tkaniny) stosuje się gaśnice płynowe, pianowe, proszkowe, oznaczone symbolem ABC lub hydranty wewnętrzne,

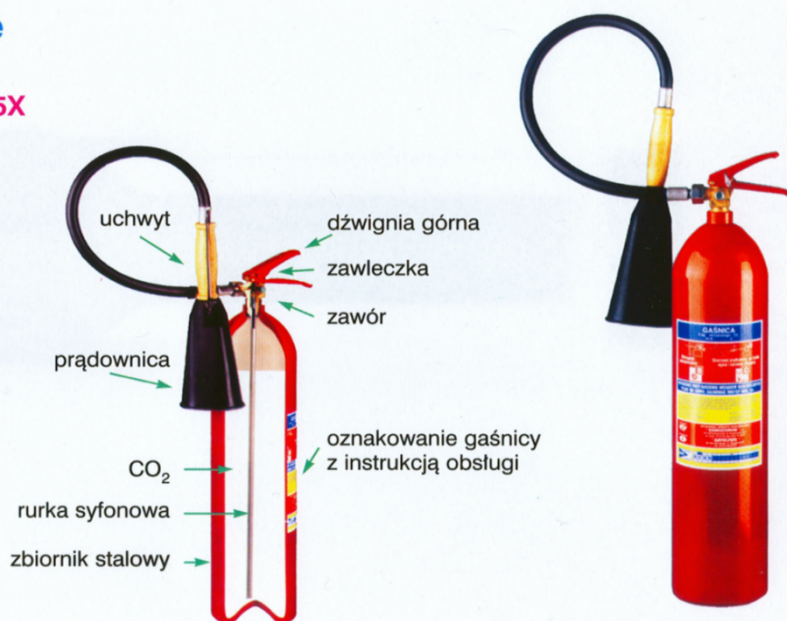

Do gaszenia pożarów grupy B (cieczy palnych i substancji stałych topiących się, np. benzyn, alkoholi, olejów, tłuszczów, lakierów) stosuje się zamiennie gaśnice pianowe, śniegowe, proszkowe,

Gaśnice śniegowe

Gaśnica śniegowa GS-5X

Przeznaczona jest do gaszenia pożarów grupy B i C

Do gaszenia pożarów grupy C (gazów palnych, np. propanu, acetylenu, gazu ziemnego) stosuje się zamiennie gaśnice proszkowe, śniegowe,

Do gaszenia pożarów grupy D (metali lekkich, np. magnezu, sodu, potasu, litu) stosuje się gaśnice proszkowe do tego celu przeznaczone,

Do gaszenia pożarów grupy F (tłuszczów i olejów w urządzeniach kuchennych) stosuje się gaśnice do tego celu przeznaczone,

zakres temperatur stosowania od -20° C do +60° C

Specjalna gaśnica do zwalczania pożarów łatwopalnych środków gotujących (oleje roślinne, tłuszcze zwierzęce - grupa F). GWG-2x AF ze środkiem gaśniczym FETTEX jest jedyną w Polsce gaśnicą specjalnie przeznaczoną do zwalczania pożarów w **gastroonomii** i kuchniach domowych.

Gaśnicą GWG-2x AF można również gasić pożary ciał stałych (grupa A), tj. wyposażenie mieszkań, hoteli itp.

Wyjątkowość tej gaśnicy polega nie tylko na możliwości gaszenia olejów jadalnych i ciał stałych, ale także urządzeń elektrycznych pod napięciem do 1000 V w zakresie temperatur stosowania od -20° C do +60° C.

Europejskie standardy: C€ 0062

PN-EN 3

ISO 9001

Certyfikat CNBOP-1889/2005

Do gaszenia pożarów poszczególnych urządzeń elektrycznych pod napięciem i innych materiałów znajdujących się w pobliżu tych urządzeń stosuje się gaśnice śniegowe, proszkowe przeznaczone do gaszenia urządzeń elektrycznych będących pod napięciem (etykieta informująca umieszczona na gaśnicy).

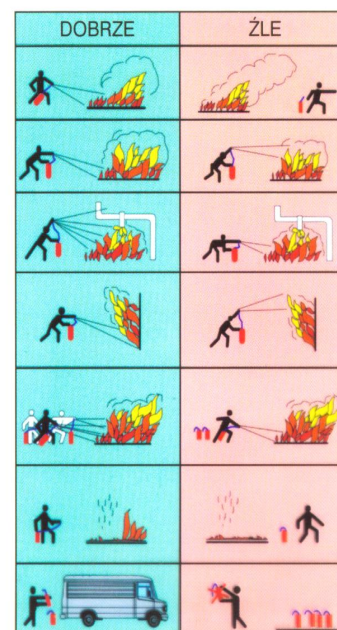
Sposób użycia gaśnic znajduje się na naklejonej na sprzęt instrukcji. Znajomość użycia gaśnic jest jednym z podstawowych obowiązków każdego pracownika.

Gaśnice powinny być poddawane przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym zgodnie z zasadami określonymi w Polskich Normach dotyczących urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic, w odnośnej dokumentacji techniczno-ruchowej oraz instrukcji obsługi.

Przeglądy techniczne i czynności konserwacyjne powinny być przeprowadzane w okresach i w sposób zgodny z instrukcją ustaloną przez producenta, nie rzadziej jednak niż raz w roku.

Podstawowe zasady gaszenia pożaru przy pomocy gaśnic

1. Zbliżyć się do pożaru zgodnie z kierunkiem wiatru (wiatr w plecy).
2. Uruchomić gaśnicę (zgodnie z instrukcją) i skierować strumień środka gaśniczego na źródło ognia
 - a) w przypadku płonących poziomych powierzchni kierować strumień gaśniczy na powierzchnię płonącą zaczynając od najbliższego brzegu, strumień kierować prawie równoległe do powierzchni płonącej,
 - b) płonące spadające z góry na dół krople lub ciekącą ciecz palną gasić kierując strumień gaśniczy od góry do dołu,
 - c) powierzchnie pionowe gasić od dołu do góry.
3. W przypadku konieczności gaszenia pożaru większą liczbą gaśnic, należy zastosować je jednocześnie.
4. Po ugaszeniu dopilnować aby nie doszło do wtórnego zapłonu.
5. Gaśnice po ich użyciu skierować do warsztatu.

TABLICE (ZNAKI) BEZPIECZEŃSTWA EWAKUACYJNE I POŻAROWE

Przy ustalaniu rodzaju i rozmieszczenia tablic bezpieczeństwa pożarniczych i ewakuacyjnych w obiekcie uwzględniono, charakter zagrożenia pożarowego, rozwiązania budowlano-instalacyjne obiektu, a także sposoby zagospodarowania powierzchni i pomieszczeń.

Ilość rozmieszczonych tablic jest wielkością minimalną, niezbędną do prawidłowego oznakowania obiektu, a jeżeli powstanie potrzeba rozszerzenia zakresu i rodzaju oznakowania - należy przeprowadzić to zgodnie z zapisami polskich norm:

PN-92/N-01256/01. Znaki ochrony przeciwpożarowej

Nr	Znak bezp.	Znaczenie (nazwa) znaku bezpieczeństwa	Zastosowanie
1.		Uruchamianie ręczne	Stosowany do wskazania przycisku pożarowego lub ręcznego sterowania urządzeń gaśniczych .
2.		Alarmowy sygnalizator akustyczny	Może być stosowany samodzielnie lub łącznie ze znakiem nr 1.
3.		Telefon do użycia w stanie zagrożenia	Znak wskazujący usytuowanie dostępnego telefonu przeznaczonego dla ostrzeżenia w przypadku zagrożenia pożarowego.
4.		Zestaw sprzętu pożarniczego	Znak ten jest stosowany dla podawania zestawu indywidualnych znaków określających sprzęt pożarniczy.
5.		Gaśnica	Znak ten jest stosowany do oznaczenia gaśnic.
6.		Hydrant wewnętrzny	Znak ten jest stosowany na drzwiach szafki hydrantowej.
7.		Drabina pożarowa	Znak ten jest stosowany do oznaczenia drabiny trwale związanej z obiektem .
8.		Niebezpieczeństwo pożaru – Materiały łatwo zapalne	Do wskazania obecności materiałów łatwo zapalnych.
9.		Niebezpieczeństwo pożaru – Materiały utleniające	
10.		Niebezpieczeństwo wybuchu – Materiały wybuchowe	Stosowany do wskazania możliwości występowania atmosfery wybuchowej, gazów palnych lub materiałów wybuchowych.
11.		Zakaz gaszenia wodą	Do stosowania we wszystkich przypadkach, kiedy użycie wody do gaszenia pożaru jest zabronione.
12.		Palenie tytoniu zabronione	Do stosowania w miejscach, gdzie palenie tytoniu może być przyczyną zagrożenia pożarowego.
13.		Zakaz używania otwartego ognia – Palenie tytoniu zabronione	Do stosowania w miejscach, gdzie palenie tytoniu lub otwarty ogień mogą być przyczyną zagrożenia pożarem lub wybuchem.
14.		Kierunek do miejsca rozmieszczenia sprzętu pożarniczego lub urządzenia ostrzegającego	Do stosowania tylko łącznie ze znakami nr 1 do 3 i nr 10 do 13, dla wskazania kierunku do miejsca rozmieszczenia sprzętu pożarniczego lub urządzenia ostrzegającego.
15.		Nie zastawiać	Znak do stosowania w przypadkach, gdy ewentualna przeszkoda stanowiłaby szczególnie niebezpieczeństwo (na drodze ewakuacyjnej).

PN-92/N-01256/02. Znaki ewakuacyjne

Nr	Znak ewakuacyjny	Znaczenie (nazwa) znaku ewakuacyjnego	Znaczenie
1		Kierunek drogi ewakuacyjnej	Znak wskazuje kierunek do wyjścia, które może być wykorzystane w przypadku zagrożenia. Strzałki krótkie – do stosowania z innymi znakami. Strzałka długa – do samodzielnego stosowania.
2		Wyjście ewakuacyjne	Znak stosowany do oznakowania wyjść używanych w przypadku zagrożenia.
3		Drzwi ewakuacyjne	Znak stosowany nad drzwiami skrzydłowymi, które są wyjściami ewakuacyjnymi (drzwi lewe lub prawe).
4		Przesunąć w celu otwarcia	Znak stosowany łącznie ze znakiem nr 3 na przesuwnych drzwiach wyjścia ewakuacyjnego, jeśli są one dozwolone.
5		Kierunek do wyjścia drogi ewakuacyjnej	Znak wskazuje kierunek drogi ewakuacyjnej do wyjścia; może kierować w lewo lub w prawo.
6		Kierunek do wyjścia drogi ewakuacyjnej schodami w dół	Znak wskazuje kierunek drogi ewakuacyjnej schodami w dół na lewo lub prawo.
7		Kierunek do wyjścia drogi ewakuacyjnej schodami w górę	Znak wskazuje kierunek drogi ewakuacyjnej schodami w górę na lewo lub prawo.
8		Pchać, aby otworzyć	Znak jest umieszczany na drzwiach dla wskazania kierunku otwierania.
9		Ciągnąć, aby otworzyć	Znak jest umieszczany na drzwiach dla wskazania kierunku otwierania.
10		Stłuc, aby uzyskać dostęp	Znak ten może być stosowany: a) w miejscu, gdzie jest niezbędne stłuczenie szyby dla uzyskania dostępu do klucza lub systemu otwarcia, b) gdy jest niezbędne rozbicie przegrody dla uzyskania wyjścia.

Dopuszcza się naniesienie znaków bezpieczeństwa ewakuacyjnego na oprawy lamp oświetlenia ewakuacyjnego, jako rozwiązanie alternatywne do umieszczenia graficznych symboli znaków na podłożu fotoluminescencyjnym.

VIII. INSTRUKCJA ALARMOWANIA W PRZYPADKU POWSTANIA POŻARU

1. ALARMOWANIE WEWNĘTRZNE

Każdy kto zauważy pożar obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić osoby znajdujące się w strefie zagrożenia w celu podjęcia działań : alarmowych, ratowniczych, ewakuacyjnych, za pomocą wewnętrznych środków alarmowania wykonać następujące czynności:

- wcisnąć przycisk sygnalizatora pożarowego umieszczonego w pobliżu wyjść ewakuacyjnych z budynku,
- powiadomić o zaistniałej sytuacji służby ochrony obiektu.

2. ALARMOWANIE STRAŻY POŻARNEJ

 nr **998;112** lub **32-766-80-30** Jednostka Ratowniczo-Gaśnicza Państwowej Straży Pożarnej w Siemianowicach Śląskich

 nr **998;112**

Straż Pożarna, Fire Brigade, Feuwehr

 nr **999;112**

Pogotowie Ratunkowe, Emergency Doctor,

Arztenotdienst

 nr **997;112**

Pogotowie Policji, Police, Polizei

Po uzyskaniu telefonicznego połączenia należy podać :

- adres, miejsce pożaru, ulica, nr domu, piętro
- co się pali ,
- czy istnieje zagrożenie życia ludzkiego,
- dane personalne oraz nr telefonu, z którego się mówi,

Udziel pomocy osobom poszkodowanym lub zagrożonym.

W miarę możliwości zabezpiecz mienie ewakuowane przed osobami postronnymi.

Jednak nie narażaj zdrowia lub życia dla jego ratowania.

3. AKCJA RATOWNICZO-GAŚNICZA

UWAGA:

NIE RYZYKUJ ŻYCIA DLA RATOWANIA MIENIA

Równocześnie z alarmowaniem o niebezpieczeństwie należy przystąpić do gaszenia pożaru za pomocą podręcznego sprzętu gaśniczego będącego na wyposażeniu budynku w miejscach oznakowanych:

Z pomieszczeń objętych pożarem należy wyłączyć dopływ energii elektrycznej głównym wyłącznikiem prądu

Wodą nie wolno gasić pożarów urządzeń elektrycznych będących pod napięciem oraz cieczy łatwopalnych.

Pamiętaj o zasadach bezpieczeństwa przy użyciu gaśnic!

4. EWAKUACJA

Z chwilą powstania pożaru, po alarmowaniu i podjęciu działań ratowniczo-gaśniczych, należy niezwłocznie:

Skieruj się do najbliższej drogi ewakuacyjnej prowadzącej na zewnątrz budynku, oznakowanej podświetlonymi tablicami lub znakami ewakuacyjnymi określonymi poniżej:

kierunek wyjścia

drzwi ewakuacyjne

wyjście ewakuacyjne z budynku

AKCJA RATOWNICZO-GAŚNICZA

1. **Równoległe z alarmowaniem straży pożarnej należy przystąpić do akcji ratowniczo-gaśniczej prowadząc:**
 - 1) ewakuację ludzi i mienia
 - 2) akcję gaśniczą /przy pomocy podręcznego sprzętu gaśniczego znajdującego się w pobliżu/
2. **Do czasu przybycia straży pożarnej kierownictwo akcją sprawuje **DYREKTOR**, osoby zastępujące go lub lekarz dyżurny.**

Kierujący akcją gaśniczo-ratowniczą wyznacza zadania i formy działań zgodnie z potrzebami bieżącymi oraz rozwojem sytuacji pożarowej.

3. Każda osoba przystępująca do akcji gaśniczo-ratowniczej powinna:

- 1) w pierwszej kolejności przystąpić do ratowania ludzi przeprowadzając ewakuację z zagrożonego rejonu,
- 2) spowodować wyłączenie przez służby techniczne dopływu prądu elektrycznego do strefy pożaru (nie wolno gasić wodą instalacji i urządzeń elektrycznych pod napięciem,
- 3) usunąć z miejsca pożaru i bezpośredniego sąsiedztwa wszelkie znajdujące się tam materiały palne, wybuchowe toksyczne, a także cenne maszyny i urządzenia oraz ważne dokumenty, nośniki informacji, itp.
- 4) wyłączyć wentylację ogólną oraz pozamykać drzwi oddzielające pomieszczenie objęte pożarem od pomieszczeń sąsiednich.

ZABEZPIECZENIE POGORZELISKA

1. Wyznaczony przez **DYREKTORA pracownik jest odpowiedzialny za:**

- 1) zabezpieczenie miejsca pożaru i wystawienie posterunku pogorzelskiego w celu zapobiegania powstaniu pożaru wtórnego,
- 2) przystąpienie do uporządkowania pogorzelska po zakończeniu działalności komisji powołanej dla ustalenia okoliczności przyczyn powstania i rozprzestrzeniania pożaru.

2. Działania związane z w/w poleceniami powinny być szczegółowo udokumentowane.

IX. ZABEZPIECZENIE PRAC POŻAROWO – NIEBEZPIECZNYCH

W oparciu o zapisy Ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej oraz rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 07 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów, wprowadza się instrukcję zabezpieczenia prac pożarowo-niebezpiecznych na terenie CENTRUM LECZENIA OPARZEŃ ujętą w niniejszym rozdziale.

1. Niniejsza instrukcja ma na celu określenie obowiązków i odpowiedzialności pracowników za zapewnienie bezpieczeństwa pożarowego przy wykonywaniu prac pożarowo-niebezpiecznych oraz o kreślenie zasad zabezpieczenia przeciwpożarowego prac, o których mowa w pkt 2.
2. Pod pojęciem prac pożarowo-niebezpiecznych należy rozumieć wszelkie prace, nieprzewidziane instrukcją technologiczną lub prowadzone poza wyznaczonymi do tego celu miejscami, jak:
 - 1) prace remontowo-budowlane związane z użyciem ognia otwartego prowadzone wewnątrz obiektu i na przyległym do niego terenie, na których występują materiały palne,
 - 2) prace związane ze stosowaniem gazów, cieczy i pyłów palnych i wybuchowych,
 - 3) wszelkie prace remontowo-budowlane prowadzone w strefach zagrożonych wybuchem,

Do prac takich należy zaliczyć w szczególności:

1. Prace z otwartym ogniem, podczas których występuje iskrzenie lub nagrzewanie, np.:
 - spawanie, cięcie gazowe i elektryczne,
 - podgrzewanie instalacji, urządzeń i zaworów z substancjami palnymi,
 - podgrzewanie lepiku, smoły itp.
 - rozniecanie ognisk,
 - używanie materiałów pirotechnicznych
2. Prace związane ze stosowaniem gazów, cieczy i pyłów, przy których mogą powstać mieszaniny wybuchowe:
 - przygotowanie do stosowania gazów, pyłów i cieczy
 - stosowanie tych pyłów i cieczy do malowania, lakierowania
 - klejenia, mycia, nasycania,
 - suszenie substancji palnych,
 - usuwania pozostałości tych substancji ze stanowisk pracy.

3. Do przestrzegania postanowień instrukcji zobowiązani są wszyscy pracownicy uczestniczący bezpośrednio lub pośrednio w wykonywaniu prac pożarowo - niebezpiecznych, pracownicy nadzorujący przebieg tych prac oraz użytkownicy obiektu (pomieszczeń, terenu), gdzie prace są prowadzone.
4. Postanowienia instrukcji obowiązują także wszystkich pracowników przedsiębiorstw i firm zewnętrznych (osób prawnych i fizycznych) wykonujących prace pożarowo-niebezpieczne na terenie obiektu.
5. Obowiązek zapoznania pracowników z treścią instrukcji należy do Kierowników komórek organizacyjnych lub przełożonych, zatrudniających tych pracowników. Obowiązek zapoznania z treścią instrukcji pracowników przedsiębiorstw i firm zewnętrznych należy do **DYREKTORA** zawierającego umowy – nadzorujących realizację umów w zakresie, których przewidziane są do wykonywania prace pożarowo-niebezpiecznych. Postanowienia niniejszej instrukcji powinny stanowić integralną część umów dotyczących realizacji w/w prac.
6. Postanowienia zawarte w instrukcji nie naruszają przepisów szczegółowych, dotyczących ochrony przeciwpożarowej oraz innych przepisów i aktów normatywnych.

ZASADY ORGANIZACYJNE PRZY USTALANIU ZABEZPIECZEŃ PRZECIWI- POŻAROWYCH PRAC POŻAROWO-NIEBEZPIECZNYCH

1. Prace pożarowo-niebezpieczne mogą być wykonywane na terenie obiektu pod warunkiem spełnienia wymagań z zakresu ochrony przeciwpożarowej, obowiązujących przed, w trakcie ich wykonywania oraz po zakończeniu prac.
2. Wymagania, o których mowa poniżej ustalane są komisyjnie każdorazowo przed rozpoczęciem prac, w oparciu o postanowienia niniejszej instrukcji oraz przepisów szczegółowych obowiązujących w przedmiotowej sprawie.
3. Zasady działania Komisji, o której mowa w pkt. 2 są następujące:

Skład osobowy Komisji tworzą:

- Przedstawiciel SZPITALA - Przewodniczący,
- kierownik grupy/firmy wykonującej prace – Członek,
- bezpośredni użytkownik powierzchni, na której prace są prowadzone – Członek,
- przedstawiciel komórki nadzorującej – Członek

Skład osobowy Komisji może być zwiększony o niezbędnych specjalistów na wniosek Przewodniczącego.

Prace komisji organizuje jej Przewodniczący.

Komisja realizuje swoją działalność sporządzając „Protokół zabezpieczenia przeciwpożarowego prac pożarowo-niebezpiecznych wg wzoru podanego w załączeniu.

Po spełnieniu wszystkich wymagań określonych w „Protokole ...” wydawane jest Zezwolenie na prowadzenie prac pożarowo-niebezpiecznych”.

Po zakończeniu realizacji prac potwierdzonym wpisem do zezwolenia zgodnie z „Protokołem” następuje kontrola bezpieczeństwa pożarowego w zakresie związanym z prowadzonymi pracami. Pozytywny wynik kontroli z adnotacją o zakończeniu prac

- odnotowywany jest w dokumentacji prac.
4. Zabezpieczenie i dozór miejsca prowadzenia prac pożarowo-niebezpiecznych w trakcie ich wykonywania oraz po ich zakończeniu należy powierzać osobom posiadającym do tego odpowiednie przygotowanie.
 5. Po zakończeniu prac całość dokumentacji Przewodniczący przechowuje w dokumentacji technicznej obiektu.
 6. Dla prac pożarowo-niebezpiecznych:
 - 1) prowadzonych w miejscach i pomieszczeniach, w których nie ma materiałów i mediów, a możliwość przeniesienia ciepła drogą przewodzenia oraz konwekcji par i gazów została całkowicie wyeliminowana,
 - 2) prowadzonych w trybie nagłym, celem usunięcia awarii lub likwidacji rozprzestrzeniania jej skutków (konieczność podjęcia natychmiastowych działań w krótkim czasie),
 - 3) prowadzonych w ramach krótkotrwałych prac naprawczych o niewielkim zasięgu, w związku z bieżącą konserwacją budynku

WPROWADZA SIĘ UPROSZCZONY TRYB ORGANIZACJI ZABEZPIECZENIA PRAC POŻAROWO - NIEBEZPIECZNYCH.

1. Uproszczony tryb organizacji zabezpieczenia w/w prac obejmuje:
 - 1) funkcję Przewodniczącego Komisji realizuje użytkownik powierzchni, na której odbywa się praca.
 - 2) dokumentacja zabezpieczenia prac polega na dokonaniu wpisu do „Książki prac pożarowo-niebezpiecznych” z pominięciem formularzy, o których mowa w pkt. 3. Pozostałe zasady organizacji zabezpieczenia prac pożarowo-niebezpiecznych, ujęte w pkt. 3, 4, 5 pozostają bez zmian.
2. Wpis do „książki prac pożarowo-niebezpiecznych” powinien zawierać
 - 1) nazwę i określenie miejsca, w którym prace będą prowadzone,
 - 2) charakterystykę- technologię przewidzianych prac,
 - 3) sposób zabezpieczenia p. poż. miejsca wykonywania prac,
 - 4) osobę odpowiedzialną za przygotowanie zabezpieczenia. p. poż. miejsca pracy,
 - 5) osobę zezwalającą na rozpoczęcie prac i sprawującą nadzór nad ich przebiegiem,
 - 6) osobę odpowiedzialną za kontrolę rejonu prac po ich zakończeniu (określenie ilości i częstotliwości kontroli),
 - 7) podpisy w/w osób związanych z pracą pożarowo-niebezpieczną.

WYTYCZNE ZABEZPIECZENIA PRAC POŻAROWO-NIEBEZPIECZNYCH

1. Przygotowanie budynku i pomieszczeń do prowadzenia prac niebezpiecznych pożarowo polega na:
 - 1) oczyszczeniu pomieszczeń lub miejsc, gdzie będą wykonywane prace z wszelkich palnych materiałów lub zanieczyszczeń,

- 2) odsunięciu na bezpieczną odległość od miejsca prowadzenia prac wszelkich przedmiotów palnych lub niepalnych w opakowaniach palnych.
 - 3) zabezpieczeniu np. przed działaniem rozprysków spawalniczych wszelkich materiałów i urządzeń palnych, których usunięcie na bezpieczną odległość nie jest możliwe, przez osłonięcie ich, np. arkuszami blachy, płytami gipsowymi.
 - 4) sprawdzeniu, czy znajdujące się w sąsiednich pomieszczeniach materiały lub przedmioty podatne na zapalenie wskutek przewodnictwa cieplnego bądź rozprysków spawalniczych nie wymagają zastosowania lokalnych zabezpieczeń.
 - 5) uszczelnieniu materiałami niepalnymi wszelkich przelotowych otworów instalacyjnych, kablowych, wentylacyjnych, itp. znajdujących się w pobliżu miejsca prowadzenia prac.
 - 6) zabezpieczeniu przed rozpryskami spawalniczymi lub uszkodzeniami mechanicznymi kabli, przewodów elektrycznych, oraz instalacyjnych z palną izolacją, o ile znajduje się w zasięgu zagrożenia spowodowanego pracami pożarowo-niebezpiecznymi.
 - 7) sprawdzeniu, czy w miejscu planowanych prac nie prowadzono tego dnia prac malarskich lub innych przy użyciu substancji łatwo zapalnych.
 - 8) przygotowaniu w miejscu dokonywania prac pożarowo-niebezpiecznych m.in.: napełnionych wodą metalowych pojemników na rozgrzane odpadki drutu spawalniczego, elektrod itp., materiałów osłonowych izolacyjnych niezbędnych do zabezpieczenia toku prac, niezbędnego sprzętu pomiarowego np. do pomiaru stężeń par i gazów palnych w rejonie prowadzenia prac,
 - 9) zapewnieniu stałej drożności przejść i wyjść ewakuacyjnych z miejsc prowadzenia prac pożarowo-niebezpiecznych.
2. Przy wykonywaniu prac pożarowo-niebezpiecznych przy użyciu cieczy, gazów i płynów mogących tworzyć z powietrzem mieszaniny wybuchowe należy przestrzegać następujących zasad:
- 1) na stanowiskach pracy mogą znajdować się stosowane tam ciecze gazy i pyły palne w ilości niezbędnej do prowadzenia prac z zapasem umożliwiającym utrzymanie ciągłości pracy danej zmiany. Zapas substancji znajdującej się na stanowisku pracy powinien być przechowywany w niepalnych (lub innych dopuszczonych), szczelnych opakowaniach.
 - 2) pozostawianie opróżnionych opakowań na stanowisku pracy jest zabronione.
 - 3) po zakończeniu prac wszystkie naczynia, wanny i pojemniki należy szczelnie zamknąć lub zabezpieczyć w inny sposób przed emisją do otoczenia znajdujących się w nich substancji tworzących z powietrzem mieszaniny wybuchowe.
 - 4) ciecze, gazy i pyły oraz ich pozostałości nie powinny zalegać na urządzeniach stanowiska, w przewodach wentylacyjnych i na podłożu.

- 5) prace niebezpieczne pożarowo w pomieszczeniach (urządzeniach) zagrożonych wybuchem, lub pomieszczeniach, w których wcześniej wykonano inne prace związane z użyciem łatwopalnych cieczy lub palnych gazów, mogą być prowadzone wyłącznie wtedy, gdy stężenie par cieczy lub gazów w pomieszczeniu nie przekracza 10% ich dolnej granicy wybuchowości.
3. Miejsce wykonywania prac pożarowo-niebezpiecznych należy wyposażyć w podręczny sprzęt gaśniczy w ilości i rodzaju umożliwiającym likwidację wszystkich źródeł pożaru.
4. Po zakończeniu prac pożarowo-niebezpiecznych w pomieszczeniu i pomieszczeniach sąsiednich należy przeprowadzić dokładną kontrolę mającą na celu stwierdzenie, czy nie pozostawiono tłących się lub żarzących cząstek w rejonie prowadzenia prac, czy nie występują jakiegokolwiek objawy pożaru oraz czy sprzęt (np. spawalniczy) został zdemontowany, odłączony od źródeł zasilania i należyście zabezpieczony przed dostępem osób postronnych. Kontrolę taką należy ponowić po upływie **4 godzin**, a następnie **8 godz.** licząc od czasu zakończenia prac pożarowo-niebezpiecznych (czasookres i ilość kontroli określa komisja w protokole zabezpieczenia prac pożarowo-niebezpiecznych, w zależności od stopnia zagrożenia). Kontrolę przeprowadza ochrona na polecenie Dyrektora.
5. Prace pożarowo-niebezpieczne powinny być wykonywane wyłącznie przez osoby do tego upoważnione, posiadające odpowiednie kwalifikacje, zaś sprzęt używany do wykonywania prac powinien być sprawny technicznie i zabezpieczony przed możliwością wywołania pożaru.
6. Butle ze sprężonymi gazami mogą znajdować się na terenie obiektu wyłącznie w okresie wykonywania prac i pod stałym nadzorem.
7. W przypadku prowadzenia prac spawalniczych na wysokości butli z gazem palnym nie należy ustawiać w rejonie bezpośredniego oddziaływania spadających rozprysków spawalniczych.

OBOWIĄZKI OSÓB ZWIĄZANYCH Z PRACAMI NIEBEZPIECZNYMI POD WZGLĘDEM POŻAROWYM

OSOBA wyznaczona przez **DYREKTORA** upoważniona do sprawowania nadzoru nad przebiegiem prac pożarowo-niebezpiecznych powinien w szczególności:

1. Znać obowiązujące przepisy przeciwpożarowe,
2. Dopilnować, aby przed przystąpieniem do prac pożarowo-niebezpiecznych wykonane zostały wszystkie zalecenia w zakresie zabezpieczenia obiektu lub stanowisk, przewidziane w protokole zabezpieczenia prac lub zezwoleniu na ich przeprowadzenie,
3. Sprawdzać zabezpieczenie p.poż na stanowiskach pracy niebezpiecznych pożarowo oraz wydawać polecenia gwarantujące natychmiastowe usunięcie stwierdzonych niedociągnięć,
4. Wstrzymywać prace z chwilą stwierdzenia sytuacji stwarzających niebezpieczeństwo powstania pożaru, do czasu usunięcia występują nieprawidłowości,

4. Brać udział w kontroli stanowisk, pomieszczeń lub terenu po zakończeniu prac pożarowo-niebezpiecznych.

Do obowiązków wykonawcy prac pożarowo-niebezpiecznych należy w szczególności:

1. Sprawdzenie, czy sprzęt i narzędzia są technicznie sprawdzone i należyście zabezpieczone przed możliwością zainicjowania oraz rozprzestrzenienia pożaru, ścisłe przestrzeganie zaleceń zawartych w protokole i zezwoleniu na prowadzenie prac,
2. Znajomość przepisów przeciwpożarowych, obsługi podręcznego sprzętu gaśniczego oraz zasad postępowania w przypadku powstania pożaru,
3. Sprawdzenie przed przystąpieniem do pracy, czy zostały wykonane wszystkie zabezpieczenia, przewidziane dla danego rodzaju prac niebezpiecznych pożarowo,

4. Ścisłe przestrzeganie wytycznych zabezpieczenia ustalonych dla prowadzenia danego rodzaju prac niebezpiecznych,
5. Sprawdzenie przed przystąpieniem do pracy, czy stanowisko zostało wyposażone w odpowiednią ilość i rodzaj podręcznego sprzętu gaśniczego,
6. Rozpoczynanie prac pożarowo-niebezpiecznych tylko po otrzymaniu pisemnego zezwolenia,
7. Poinstruowanie pomocników o wymaganiach przeciwpożarowych obowiązujących dla wykonywanego rodzaju prac pożarowo-niebezpiecznych,
8. Przerwanie pracy w przypadku stwierdzenia sytuacji lub warunków umożliwiających powstanie i rozprzestrzenienie pożaru oraz zgłoszenie tego faktu przełożonemu, meldowanie bezpośrednio przełożonemu o zakończeniu prac pożarowo-niebezpiecznych oraz informowanie o ewentualnych faktach zainicjowania ognia ugaszonego w czasie wykonywania prac czynności pożarowo-niebezpiecznych,
9. Dokładne sprawdzenie po zakończeniu pracy stanowiska i jego otoczenia w celu stwierdzenia, czy podczas wykonywania prac pożarowo-niebezpiecznych nie zainicjowano pożaru,
10. Wykonywanie wszelkich poleceń przełożonych i organów kontrolnych w sprawach związanych z zabezpieczeniem przeciwpożarowym prac i czynności pożarowo-niebezpiecznych.

X. SZKOLENIE PRZECIWOŻAROWE PRACOWNIKÓW

1. Cel i zakres szkoleń

Celem szkoleń przeciwpożarowych jest zapoznanie pracowników z:

- 1) zagrożeniem pożarowym występującym na terenie SZPITALA
- 2) przepisami dotyczącymi ochrony przeciwpożarowej budynków,
- 3) zasadami obsługi sprzętu i urządzeń ppoż.,
- 4) warunkami prowadzenia ewakuacji osób i mienia z budynku.

Do udziału w szkoleniu przeciwpożarowym zobowiązani są wszyscy pracownicy.

2. Rodzaj szkoleń przeciwpożarowych

- 1) szkolenie **wstępne** obejmujące zapoznanie pracowników z „Instrukcją Bezpieczeństwa Pożarowego”,
- 2) szkolenie **instruktażowe** na stanowisku pracy, obejmujące zapoznanie nowoprzyjętego pracownika z:
 - a) zagrożeniem pożarowym występującym na stanowisku pracy,
 - b) przepisami, instrukcjami p.pož. i dokumentacją techniczno-ruchową dotyczącą

maszyn oraz urządzeń na stanowisku pracy,

- c) zasadami przeciwdziałania zagrożeniom pożarowym,
- d) zasadami alarmowania na wypadek powstania pożaru w obrębie stanowiska pracy,
- e) zasadami użycia urządzeń gaśniczych i przeciwpożarowych znajdujących się w rejonie stanowiska pracy,

- f) układem najbliższych dróg ewakuacyjnych i kierunkami ewakuacji z miejsca pełnienia obowiązków służbowych.
 - g) odpowiedzialnością z tytułu nie przestrzegania przepisów ppoż.
- 3) szkolenie **informacyjne** - organizowane w związku z:
- a) wprowadzeniem istotnych zmian w przeciwpożarowym zabezpieczeniu obiektu,
 - b) wprowadzeniem na teren obiektu nowych urządzeń technologicznych, stwarzających zagrożenie pożarowe,
 - c) zmianami przeznaczenia pomieszczeń i powierzchni pociągającymi za sobą wzrost zagrożenia pożarowego,
 - d) zaleceniem kontrolowanych organów ochrony przeciwpożarowej.

3. Zasady organizowania i prowadzenia szkoleń.

- 1) szkolenie wstępne i informacyjne prowadzą /organizują/ kadry, angażując w charakterze wykładowców osoby posiadające wymagane kwalifikacje,
- 2) szkolenie instruktażowe na stanowisku pracy prowadzą kierownicy komórek organizacyjnych, na terenie działania których pracownicy są zatrudnieni,
- 3) szkoleniu wstępnemu i instruktażowemu podlegają pracownicy przyjmowani do pracy, przed przystąpieniem do wykonywania czynności zawodowych. Dopuszczenie pracownika do wykonywania czynności zawodowych przed odbyciem w/w szkoleń jest niedozwolone.
- 4) szkolenie informacyjne należy prowadzić w miarę potrzeb bieżących,
- 5) kierownicy zewnętrznych jednostek organizacyjnych, będących użytkownikami (najemcami) części budynku zapewniają szkolenie przeciwpożarowe własnych pracowników.

4. Dokumentacja szkoleń.

- 1) dokumentację wstępnego i instruktażowego szkolenia ppoż. stanowi oświadczenie pracownika,
- 2) dokumentację szkolenia informacyjnego stanowi notatka osoby prowadzącej szkolenie, zawierająca datę, miejsce, wykaz uczestników i program szkolenia.
- 3) Notatkę przechowują kadry.

XI. WYKAZ TELEFONÓW ALARMOWYCH

	Pogotowie Ratunkowe	112	999
	Policja	997	112
	Straż pożarna	998	112
	Jednostka Ratowniczo-Gaśnicza Państwowej Straży Pożarnej w Siemianowicach Śląskich	(32) 766 80 30	
	Pogotowie Energetyczne		991
	Pogotowie Gazowe		992
	Pogotowie Wodociągowe		994
	Państwowa Inspekcja Ochrony Środowiska		

XII. SZCZEGÓŁOWE ZAŁOŻENIA DO ĆWICZEŃ ALARMOWYCH W ZAKRESIE PROWADZONEJ DZIAŁALNOŚCI

1. PRZEDMIOT I CEL OPRACOWANIA

Przedmiotem opracowania jest szczegółowe określenie założeń do ćwiczeń ewakuacji ludzi z budynku gdy, budynek należy opuścić natychmiast, np. w czasie powstania pożaru lub innego zagrożenia.

Celem ćwiczeń jest:

- 1) Wypracowanie właściwego zachowania się pracowników i osób postronnych w czasie alarmu o ewakuacji ludzi z budynku.
- 2) Kontrola stanu dróg i wyjść ewakuacyjnych.
- 3) Wyeliminowanie usterek technicznych i organizacyjnych w zakresie bezpieczeństwa ludzi wynikłych w trakcie ćwiczeń.
- 4) Wytrobienie potrzebnych nawyków wśród zatrudnionych pracowników po ogłoszeniu sygnału o ewakuacji.

2. SZCZEGÓŁOWE ZAŁOŻENIA DO ĆWICZEŃ W ZAKRESIE PROWADZONEJ EWAKUACJI LUDZI Z BUDYNKU

PROCEDURY PRZEPROWADZENIA ĆWICZEŃ EWAKUACJI LUDZI

Ustalono, że sygnałem alarmowym jest komunikat nadawany ustnie :

„ALARM POŻAROWY PROSZĘ O OPUSZCZENIE BUDYNKU SZPITALA”,

po usłyszeniu którego należy natychmiast opuścić budynek. Komunikat powinien powtarzany być tak długo aż wszyscy opuszczą budynek lub warunki na to pozwolą. Powiadomienie o ewakuacji powinno być uzupełniane poprzez sieć telefonów wewnętrznych oraz przez System Sygnalizacji Pożaru.

Decyzję o ewakuacji podejmuje:

DYREKTOR SZPITALA, jego zastępca lub osoba odpowiedzialna w tym czasie za bezpieczeństwo, (lekarz dyżurny).

Alarm ogłasza:

Ochrona, wyznaczeni pracownicy oraz automatycznie z Systemu Sygnalizacji Pożaru.

Jednocześnie po zlokalizowaniu miejsca zagrożenia pracownicy CLO przystępują do gaszenia pożaru podręcznym sprzętem gaśniczym i alarmowania Straży Pożarnej.

Akcją ratowniczo-gaśniczą do chwili przybycia jednostek straży pożarnej kierują:

1. DYREKTOR SZPITALA ,
2. Zastępca lub osoba odpowiedzialna w tym czasie za bezpieczeństwo
np. lekarz dyżurny.

3. INFORMACJE DODATKOWE

Aby osiągnąć dobry czas ewakuacji i przeprowadzić ją sprawnie należy ćwiczenia przeprowadzać raz na dwa lata. Ćwiczenia ewakuacji prowadzone mogą być siłami własnymi. Trzeba jednak wcześniej je zaplanować, szczegółowo opracować założenia i omówić z pracownikami. O prowadzonych ćwiczeniach należy powiadomić Komendę Powiatową Państwowej Straży Pożarnej w SIEMIANOWICACH ŚLĄSKICH, która może uczestniczyć w improwizowanych działaniach ratowniczo- gaśniczych.

Centrum Leczenia Oparzeń
im. dr. Stanisława Sakiela
w Siemianowicach Śląskich

.....
(imię i nazwisko)

.....
(stanowisko)

O Ś W I A D C Z E N I E

Oświadczam, że zostałem(am) zapoznany(na) z przepisami z zakresu ochrony przeciwpożarowej, obowiązującymi na terenie Centrum Leczenia Oparzeń a w szczególności znane mi są zasady i sposoby związane z:

1. zagrożeniem pożarowym,
2. eliminacją zagrożenia pożarowego,
3. przepisami dotyczącymi ochrony przeciwpożarowej i odpowiedzialności z tytułu ich nie przestrzegania,
4. zasadami postępowania w przypadku pożaru,
5. zasadami obsługi sprzętu i urządzeń gaśniczych,
6. warunkami prowadzenia ewakuacji osób i mienia.

Ponadto ustalenia Instrukcji Bezpieczeństwa Pożarowego przyjmuję do wiadomości i przestrzegania.

.....
Podpis składającego oświadczenie

.....
podpis prowadzącego szkolenie wstępne

.....
podpis prowadzącego szkolenie instruktazowe

Przyjęto do akt personalnych dnia

PROTOKÓŁ NR

zabezpieczenia przeciwpożarowego prac pożarowo-niebezpiecznych

1. Nazwa i określenie pomieszczenia - stanowiska, w którym przewiduje się wykonywanie prac:
2. Charakterystyka - technologia przewidywanych do realizacji prac:
.....
.....
Charakterystyka zagrożenia pożarowego, zagrożenia wybuchem oraz właściwości pożarowe materiałów palnych występujących w pomieszczeniach lub rejonie przewidywanych prac:
.....
.....
4. Rodzaje elementów budowlanych (zapalność) występujących w danym pomieszczeniu lub rejonie przewidzianych prac:.....
.....
5. Sposób zabezpieczenia przeciwpożarowego pomieszczenia, stanowiska, urządzenia na okres wykonywania prac:.....
.....
6. Ilość i rodzaje podręcznego sprzętu gaśniczego do zabezpieczenia toku prac:.....
.....
7. Środki i sposób alarmowania straży pożarnej oraz współpracowników w razie zaistnienia pożaru:
8. Osoba(y) odpowiedzialna(e) za całokształt przygotowania zabezpieczenia przeciwpożarowego toku prac:.....
.....
9. Osoba(y) odpowiedzialna(e) za nadzór nad stanem bezpieczeństwa pożarowego w toku wykonywania prac:.....
.....
10. Osoby zobowiązane do przeprowadzenia kontroli rejonu prac po ich zakończeniu (określenie ilości i częstotliwości kontroli):
.....

.....

Podpisy członków Komisji:
imię, nazwisko i rodzaj zajmowanego stanowiska

.....

Siemianowice Śląskie dnia

ZEZWOLENIE NR

na prowadzenie prac pożarowo-niebezpiecznych

1. Miejsce pracy
.....
(pomieszczenie, stanowisko, instalacja)
2. Rodzaj pracy
.....
3. Czas pracy: dnia:.....od godz.:.....do godz.:.....
4. Zagrożenie pożarowo-wybuchowe w miejscu pracy
.....
5. Sposób zabezpieczenia przed możliwością zainicjowania pożaru wybuchu
.....
6. Środki zabezpieczenia:
 - a) przeciwpożarowe
.....
 - b) BHP
.....
 - c) inne
.....
7. Sposób wykonania pracy:
.....
8. Odpowiedzialność za:
 - a) przygotowanie miejsca pracy, środków zabezpieczających i zabezpieczenia toku prac pożarowo niebezpiecznych:

 Nazwisko: Wykonano:
 Podpis:
 - b) wyłącznie spod napięcia:
 Nazwisko:Wykonano:
 Podpis:
 - c) wykonanie analizy stężenia par cieczy, gazów, pyłów:
 W miejscu pracy nie występują niebezpieczne stężenia

 Nazwisko: Wykonano:
 Podpis
 - d) stosowanie środków zabezpieczających organizację pracy i instruktaż:
 Nazwisko: Przyjąłem do wykonania:

Podpis:

UWAGA: niepotrzebne skreślić

9. Zezwalam na rozpoczęcie prac
 (zezwolenie może nastąpić po złożeniu podpisów przez osoby wymienione w pkt. 8)

.....

(podpis wypisującego) (podpis Przewodniczącego Komisji)

10. Pracę zakończono dnia: godz.:

Wykonał:

11. Stanowisko pracy i jego otoczenie sprawdzono i nie stwierdzono zaniedbań i okoliczności mogących zainicjować pożar.

Stwierdzam odebranie robót:

Skontrolował:

.....

(podpis)

.....

(podpis)

UWAGA: odbierający przekazuje zezwolenie Przewodniczącemu Komisji celem włączenia do akt.

Książka prac pożarowo-niebezpiecznych

l.p	nazwa i miejsca prac oraz technologię ich wykonania	sposób zabezpieczenia prac	osoba odpowiedzialna za zabezpieczenie	osoba zezwalająca na rozpoczęcie prac	osoba odpowiedzialna za kontrolę prac po 4 i 8 godz.	Podpisy
1.						

CZASOOKRESY PRZEGLĄDÓW SPRZĘTU I INSTALACJI

Lp.	Rodzaj czynności	Termin	Uwagi
1.	Konserwacja i pod ręcznego sprzętu gaśniczego /gaśnice i hydranty/	co najmniej 1 raz w roku	Częściej wg zaleceń Producenta sprzętu
2.	Pomiar rezystancji izolacji przewodów roboczych instalacji elektrycznej	co 5 lat	
3.	Kontrola stanu technicznego przewodów kominowych (spalinowych i wentylacyjnych)	co 1 rok	
4.	Pomiar napięć i obciążeń w instalacji elektrycznej	co 5 lat	
5.	Sprawdzenie skuteczności działania środków ochrony przeciwporażeniowej w instalacji elektrycznej	co 5 lat	
6.	Badanie instalacji odgromowej	co 5 lat	oraz po każdym uszkodzeniu
7.	Badania hydrantów wewnętrznych z pomiarem ciśnienia i wydajności	co 1 rok	
8.	Próby ciśnienia węży hydrantowych	co 5 lat	
9.	Konserwacja sygnalizacji alarmowo pożarowej	Co 3 miesiące	Zgodnie z DTR producenta
11.	Kontrola oświetlenia awaryjnego	Co 6 miesięcy	Zgodnie z DTR

AKTUALIZACJA INSTRUKCJI BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO
ĆWICZENIA EWAKUACJI LUDZI Z OBIEKTU

L.P.	Zakres aktualizacji instrukcji . Ćwiczenia z zakresu ewakuacji ludzi	Data aktualizacji, ćwiczeń z ewakuacji	Imię i nazwisko osoby dokonującej aktualizacji, prowadzącego ćwiczenia.
1.			
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			

Sprawozdanie

z praktycznego sprawdzenia organizacji oraz warunków ewakuacji
z budynku

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej i § 15
rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w
sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów.

Założenia do przeprowadzenia ewakuacji:

.....
.....

Osoba odpowiedzialna za przeprowadzenie ewakuacji:

.....

Osoba dokonująca oceny prawidłowości przeprowadzenia sprawdzenia organizacji i
warunków ewakuacji:

.....

I. Charakterystyka obiektu:

1. Przeznaczenie obiektu i dane charakterystyczne dla obiektu.

powierzchnia.....

wysokość.....

liczba kondygnacji.....

liczba klatek schodowych.....

liczba wyjść z obiektu.....

liczba osób mogących przebywać w obiekcie oraz na poszczególnych
kondygnacjach.....

2. Warunki ewakuacji

- liczba i szerokość wyjść ewakuacyjnych, kierunek otwierania drzwi

.....

.....

- występowanie na drogach ewakuacyjnych palnych elementów wyposażenia wewnątrz
(wykładziny, boazerie z materiałów palnych, palne sufity podwieszane)

.....

- dostępność kluczy do wszystkich wyjść z obiektu (oznakowanie, miejsce przechowywania,
dostępność)

.....

- czy występuje wyjście na dach (właz, drabinka, rodzaj zamknięcia)

.....

- drożność dróg ewakuacyjnych (zastawianie dojścia do drzwi i ograniczanie szerokości korytarzy)

3. Oznakowanie obiektu znakami informacyjnymi, ostrzegawczymi i ewakuacyjnymi (lokalizacja gaśnic, miejsca szczególnie niebezpieczne, kierunki i wyjścia ewakuacyjne, główne wyłączniki prądu i gazu).

4. Wyposażenie obiektu w urządzenia przeciwpożarowe:

- wewnętrzna instalacja hydrantowa (liczba i rodzaj hydrantów, stan wyposażenia oraz jego kompletność, ostatnie badania i ich wyniki)

- urządzenia do usuwania dymów i gazów pożarowych (lokalizacja i sposób uruchomienia)

- instalacja oświetlenia ewakuacyjnego (sposób i czas załączenia, protokoły z ostatniego sprawdzenia)

- gaśnice (liczba sztuk, rodzaj, rozmieszczenie, data ostatniej konserwacji, protokoły z przeglądów)

5. Elementy wynikające z warunków budowlanych mające wpływ na bezpieczeństwo użytkowników (terminy ostatnich przeglądów instalacji elektrycznych, odgromowych, gazu itp.)

II. Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego

1. Czy obiekt posiada instrukcję bezpieczeństwa pożarowego i czy jej zakres jest zgodny z § 6 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych terenów (data opracowania lub aktualizacji)

2. Czy instrukcja określa szczegółowe zasady postępowania w przypadku wystąpienia zagrożenia (czy wyznaczono miejsce ewakuacji dostosowane do pory roku i warunków pogodowych, czy nie koliduje ono z dojazdem dla służb ratowniczych, kolejność ewakuacji poszczególnych kondygnacji, grup itp., osoby odpowiedzialne za sprawdzenie stanów)

3. Czy z instrukcją zostali zapoznani wszyscy pracownicy i użytkownicy obiektu (potwierdzenie zapoznania się z instrukcją)

III. Sprawdzenie warunków i organizacji ewakuacji

1. Prawidłowość ogłoszenia alarmu lub rozpoczęcia ewakuacji (sposób przekazania informacji pracownikom oraz jej prawidłowość)

2. Zachowanie się pracowników po ogłoszenia ewakuacji (postępowanie zgodnie z wymaganiami instrukcji bezpieczeństwa pożarowego, ocena pozostawienia pomieszczeń i prowadzenia ewakuacji, znajomość wyznaczonego miejsca)

.....

3. Ocena zachowania się wszystkich pracowników po ewakuacji w wyznaczone miejsca (sprawdzanie stanu poszczególnych grup/działów oraz osób ewakuowanych z innych pomieszczeń, ewidencja osób brakujących, sprawdzenie np. rejestru gości, na podstawie których można określić skład grup ewakuowanych)

.....

.....

4. Ocena pracowników odpowiedzialnych za likwidację zagrożenia, np. gaszenie powstałego pożaru, wyłączenie dopływu energii elektrycznej, zabezpieczenie pomieszczeń i dokumentów (sprawdzenie umiejętności obsługi i lokalizacji gaśnic, hydrantów i innych urządzeń przeciwpożarowych)

.....

.....

5. Ocena osób odpowiedzialnych za sprawdzenie pomieszczeń po ewakuacji (prawidłowość sprawdzenia wszystkich pomieszczeń, znajomość liczby osób ewakuowanych)

.....

a) Ocena osoby odpowiedzialnej za przeprowadzenie ewakuacji (prawidłowość kierowania ewakuacją i działaniami ratowniczymi do momentu przybycia jednostek PSP)

.....

b) Całkowity czas ewakuacji

a) Uwagi do przeprowadzonej ewakuacji i/lub zauważone nieprawidłowości, utrudnienia w ewakuacji

.....

IV. Uwagi:

.....

Na tym sprawozdanie zakończono.

.....

obiektem i sporządzającego protokół)

(data i podpis z podaniem zarządzającego